

JON A. HAUG

A-KLASSENS AGENDA

STUDIEGRUPPA A-KLASSEN FØLER AT MEDIA HAR GITT ET FEILAKTIG BILDE AV DERES VIRKSOMHET. NÅ STÅR I SIN VERSJON AV HVORDAN DET

UBT/KS tids Utr (generell)
2011 Årg. 36 Nr 3
Utopia (trykt utg.)

H11002357
2011-03-09

LEDER: Ideen om å samles rundt en felles utfordring som strykejernet Ex.fac. har vist seg å være burde være idealet for enhver kollokviegruppe.

leder

Stryk, svindel og ståkarakter

Etter å ha blitt klassifisert som tilgrensende mafiavirksomhet av vår egen studentleder, står den såkalte A-klassen frem i denne utgaven av Utopia. Deres talsmann, Jon A. Haug, har en ganske annen historie enn hva media så langt har klart å formidle. Også denne avisen må nå nyansere bildet av den kjeppjagede gjengen. Gitt at Haugs tilsvær, som er å lese noen sider fremover, er i tråd med sannheten kan ikke Utopia annet enn å applaudere A-klassen for dens vilje, engasjement og handlekraft. Ideen om å samles rundt en felles utfordring som strykejernet Ex.fac har vist seg å være, for slik å berike seg på hverandres kunnskap, burde være målet for enhver kollokvi-gruppe. Og det er nettopp det dette prosjektet har vært; en kollokvi-gruppe for en flokk frustrerte studenter som trengte en ståkarakter. Snarere enn å ha begått en smålig svindel har A-klassen med sitt stunt rettet en kritikk mot undervisningsopplegget ved UiT, med fokus på Ex.fac. Dette emnet, sammen med Ex-phil, skiller seg naturligvis ut fra alle andre emner universitetet tilbyr. Så å si alle studenter må underveis i studieløpet gjennomføre med ståkarakter, og for majoriteten av eksaminatene er dette det første møtet med eksamensvirkeligheten ved et universitet. Dette stiller bestemte og særlige krav til utdanningsinstitusjonen. Det må på plass et hensiktsmessig undervisningstilbud, noe som åpenbart ikke er å finne i dag.

Samtidig har studentene en plikt til å følge opp på en ansvarlig måte, noe de er utmerket i stand til. Den nedlatende tonen som enkelte av våre studentpolitikere fører overfor førsteårsstudentene (se forrige utgave av Utopia) er svært uheldig. Når for eksempel studentrepresentant i styret ved HSL-fakultetet, Lene Sedolfsen, hevder at strykprosenten på Ex.fac bunner i mangel på informasjon og generell administrativ utilgjengelighet, bommer hun stygt. Et infotorg, som hun så elegant foreslår, vil ikke komme problemet til livs. Selv ikke ferske studenter flakker blindt rundt i korridorene uten mål og mening. De er stort sett i stand til å finne veien til både lesesal og auditorier. Det er derimot leseteknikk og tekstforståelse som utgjør hindrene, og det rives med glans. Derfor bør det i større grad enn nå fokuseres på hvordan man leser en akademisk tekst. Det gjelder språk, struktur, sentrale begreper og til og med skrivetrening. Om studentene lærer seg å lese vil inspirasjonen stige, og karakterene fyke i været. Men det er veiledere, og ikke barnevakter, de trenger.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

Tøffe-Jens' st

Det er med stor iver og optimisme at jeg ser Stoltenbergs plan utfolde seg og påvirke oss alle – som en kvelerslange som gir en nær venn en stor klem.

kommentar

MAGNUS SPARRE
nyhetsredaktør
magnus@utopia.no

Som kjent er mennesket en ressurs som må brukes best mulig. I denne tenkningen er vår kjære statsminister konsistent flink, ettersom han har forstått at det er reglene og den store planen som er det viktige. Samtlige deler av politikken gjenspeiler dette, men kanskje særlig asyl- og utdanningspolitikken.

Stoltenberg innser at landets utvikling må stå på høyt nivå enn smålige, individuelle hensyn – plasseren som verdens beste land forsvinner hvis vi ikke fortsetter i den samme sosialdemokratiske retningen. Men noe har endret seg siden Landsfaderen og Haakon Lie satte sammen den store planen: Vi har fått et massivt behov for utdanning.

I dag er Jens' store visjon at alle skal ta 5-årig utdanning etter å ha gjennomført en "studiespesialiserende" linje. Han har innsett det enorme behovet for mastergrader i lingvistik, sosiologi og filosofi for å møte de utfordringer samfunnet vårt står overfor. Alle trenger fem års studielån å betale ned, og det står sentralt i Stoltenbergs menneskerettigheter at ingen skal ut i arbeidslivet før de har fylt tretti. Deretter blir man etter planen utbrent når man er seksti.

Dette bygger på en imponerende illusjon om at alle mennesker er like intelligente, og at det er en selvfølge at alle som sendes til universitetene kommer ut igjen som dannede mennesker med nyttige mastergrader. Ettersom dette åpenbart er sant, og ikke noe å stille spørsmål ved, er det utelukkende universitetenes kapasitet det står på – som kjent er kvaliteten uovertreffelig.

Vi står i dag overfor Det store Spranget i norsk

I dag er det universitetene som holder oss tilbake. De må legge om produksjonen slik at vi kan møte de enorme behov vi står overfor.

UTROPIA

ANSVARLIG REDAKTØR:
FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FRITHJOF@UTROPIA.NO

LAYOUT:
RYAN JOHNSON
RYAN@UTROPIA.NO

BESØKSADRESSE:
UNIVERSITETET I TROMSØ
TEORIFAGBYGGET 2 - 2.138
TELEFON: 77 62 09 60
WEB: WWW.UTROPIA.NO
E-POST: REDAKTOR@UTROPIA.NO

KULTURREDAKTØR:
ANDREAS MØRKVED HELLENES
KULTUR@UTROPIA.NO

IT:
RYAN JOHNSON
RYAN@UTROPIA.NO

NYHETSREDAKTØR:
MAGNUS SPARRE
NYHET@UTROPIA.NO

FOTOREDAKTØR:
BJARTE AARMO LUND
BJARTE@UTROPIA.NO

POSTADRESSE:
UTROPIA - STUDENTAVISA I
TROMSØ
UNIVERSITETET I TROMSØ/
HOVEDGÅRDEN
9037 TROMSØ

Zofies verden

Her om dagen tikket det inn en mail fra Grethe og Norunn som lurte på om vi ville ha en stripe av dem. Og det ville vi jo.

ore plan

utdanningspolitikk. Snart får vi se hvor langt over universitetenes kapasitet antallet studieplasser klarer å strekke seg. Det er en bagatell at kvaliteten blir smurt like tynt utover som fett på en fange i konsentrasjonsleir etter et lengre opphold. Stoltenberg har som alltid en plan: Vi gir alle like dårlige utdanninger og lar næringslivet lære opp de minst verste. Restene havner i offentlig sektor. Med den foreløpige økningen i antall studieplasser ser ikke resultatene ut til å ha blitt dårligere, så lenge man ser bort fra at halvparten av studentene her i Tromsø strøk i Ex.fac i høst.

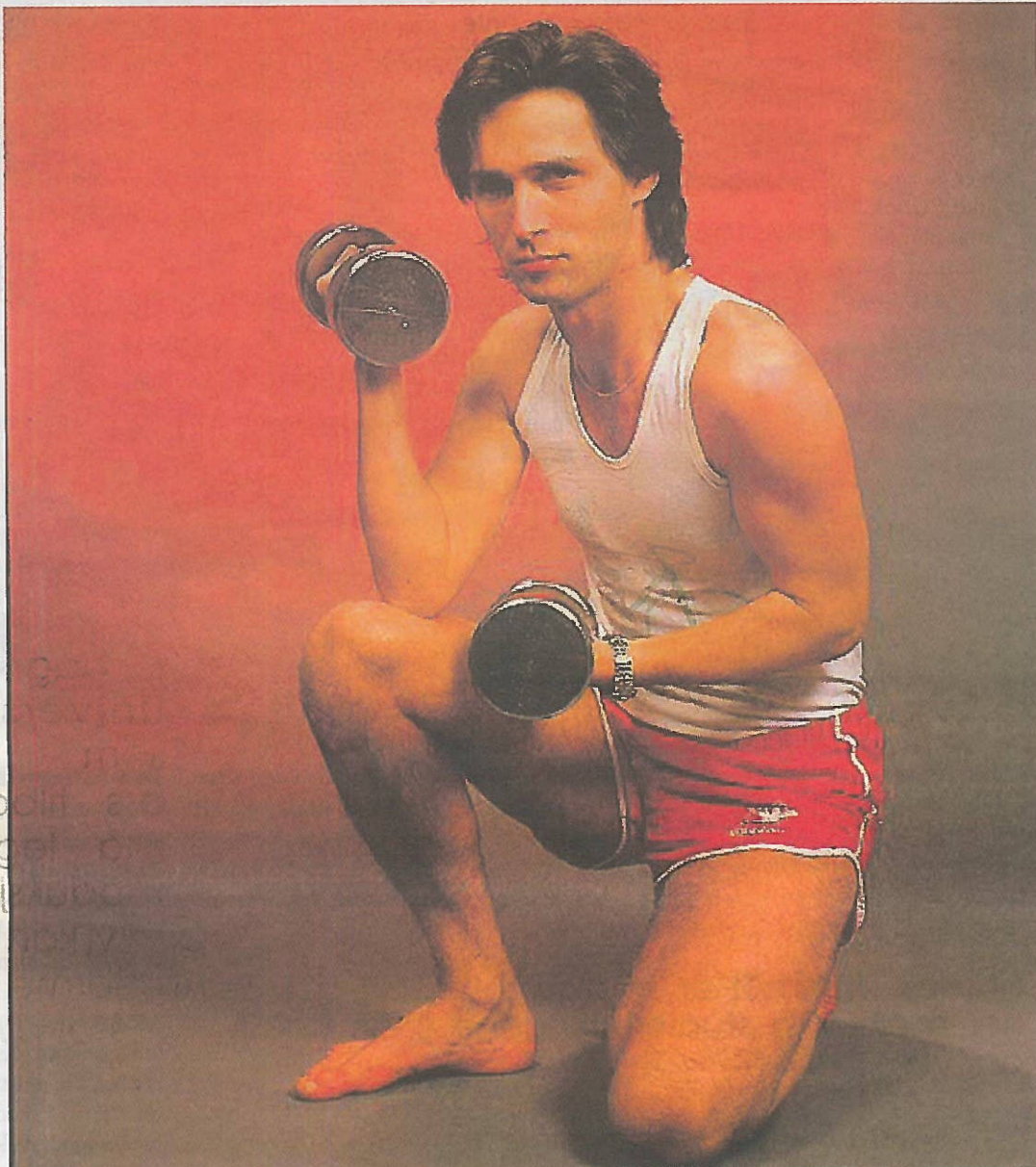
I dag er det universitetene som holder oss tilbake. De må legge om produksjonen slik at vi kan møte de enorme behov vi står overfor. Strykprosenten lovfestes til ikke å gå over 5%, ettersom det er en stor hindring for utvikling. Seminarundervisning er ineffektiv og man burde ikke holde forelesning for mindre enn 100 studenter om gangen – man kan jo slå sammen sosiologi, statsvitenskap og sosialantropologi, for eksempel.

Studieprogrammene trenger økt standardisering for å få flest mulig gjennom sine fem år, dette innebærer at vi trenger en stor gjennomgang av eksa-

mensordninger. Det optimale vil være at alle emner har multiple-choice quiz som eksamen. Hvert spørsmål burde ha to svaralternativer, hvor forskjellene på dem er så små at man får sosial utjevning.

Det er med stor iver og optimisme at jeg ser Stoltenbergs plan utfolde seg og påvirke oss alle – som en kvelerslange som gir en nær venn en stor klem. Universitetene er pinnsvinet han sli-

ter litt med, på tross av god hjelp fra forskningsminister Tora Aasland. Vi får sannelig håpe at de fortsetter etter neste valg; noe annet hadde vært en tragedie for alle individene som trenger statlig forming.

RESSURSTERK: Statsministeren liker å se på seg selv og sine medmennesker som en ressurs for samfunnet.

inn fra sida

ÅSNE Ø. HØGETVEIT
stud.repr.univ.styret
asne.o.hogetveit@uit.no

Høgskule vs. Universitet

Kvifor har me høgskular og universitet? Det kan vera fleire måtar å svare på det spørsmålet på. Ein er å syne til historia og sei noko om kvifor ein oppretta tilbod om høgare utdanning utover landet. Ikkje så reint lite av dette var distriktspolitikk, det var eit hovudargument då Universitetet i Oslo vart grunnlagt for 200 år sidan. Det er ikkje den måten å svare på spørsmålet som er mest interessant i dagens debatt. Det handlar meir konkret om funksjonane til dei forskjellige typane institusjonar. Grovt sagt har det vore slik at høgskular har arbeidd med profesjonsutdanning, og såkalla praksisnær forskning, medan universitet har drive med grunnforskning og undervisning tett knytt opp til dette. Men dei siste åra har mange høgskular sett seg som mål å bli akkreditert av NOKUT som universitet. For å få til dette må dei fylle visse krav til forskarutdanning, og mastergradsløp. Eg meiner ikkje me skal fryse dagens situasjon og sei at ingen kan endre seg frå si noverande form. Men eg meiner heller ikkje ein skal opprette ein haug med universitet som fungerer dårleg som universitet, men var gode høgskular. For det er ikkje det same, og det er ikkje slik at eit universitet er ein oppgradert høgskule.

Utropia for 22 år siden

Interpol koblet inn: Politiet i Tromsø etterforsket flere tilfeller av datasnorking på Universitetets datanett i april 1989. "Man vet ikke hva motivene til datasnokerne er, men det kan være lekelyst og spill."

Utropia for 10 år siden

"Hvilke terrorister skulle hatt interesse av å stenge ølhallen?" Spør professor Rolf Carlson, etter at funn av hvitt pulver på utestedet skapte miltbrannfrykt i oktober 2001.

Legger ned studieprogrammer

Tidligere i år ble det besluttet å legge ned en rekke studieprogrammer ved UiT. Hardest rammet er språkfagene, mastergradsprogrammet i litteratur i og den integrerte lektorutdanningen i språk og samfunnsfag. Årsaken er dårlig økonomi og få søkere.

MARIE PERNILLE SIVERTSEN

ØKSEKOMITEEN: UiT er det eneste universitetet i Norge som tilbyr mastergradsprogrammer for studenter som ønsker en finsk studieretning. (Foto: Bjarte Aarmo Lund)

I et rom på HSL-fakultetet satt det tirsdag den 10. februar 16 personer i et møte. Disse menneskene er med i fakultetsstyret. De var samlet for å avgjøre hvilke av UiTs studieprogrammer de skal foreslå å legge ned. Universitetsstyret tar den endelige avgjørelsen, men fakultetsstyrets anbefalinger pleier å bli fulgt. I praksis er det disse menneskene som avgjør hva for et studietilbud UiT kan skilte med.

Ich spreche kein Deutsch

Fakultetsstyret anbefaler å legge ned en rekke av UiTs studieretninger. De programmene som vedtas nedlagt vil ikke lyses ut for opptaket høsten 2012. Hardest rammet er språkfagene, og det er her snakk om studieretningene finsk, fransk og tysk. Mastergradsprogrammene i litteratur og språk, i tillegg til den integrerte lektorutdanninga i språk og samfunnsfag, foreslås nedlagt for alle tre studieretningene. Bachelorprogrammet i språk og økonomi med finsk studieretning foreslås også nedlagt. Dessuten foreslår de å legge ned masterprogrammet i litteratur, studieretning allmenn litteraturvitenskap. Bachelorprogrammet i språk og litteratur, studieretning lingvistikk foreslås nedlagt. Årsstudium i antikkens kultur

foreslås nedlagt.

Tretten studier totalt anbefales å lukes ut av UiTs studietilbud. Økonomi er én årsak, lave søkertall er en annen. Hvor

ligger forslag om å legge ned samtlige programmer i finsk kommer de til å bli værende. Dessuten er det, på grunn av det lave søkertallet, ikke nødvendig å opprette en ny stilling for å kunne un-

Hardest rammet er språkfagene, og det er her snakk om studieretningene finsk, fransk og tysk.

mye det faktisk er å spare på å legge ned disse studiene vites ikke. De i fakultetsstyret som er mot nedleggelsen av mastergradsprogrammene argumenterte for at de ansatte på feks. finsk allerede er ansatte ved universitetet. De underviser blant annet bachelorgradstudentene, og ettersom det ikke fore-

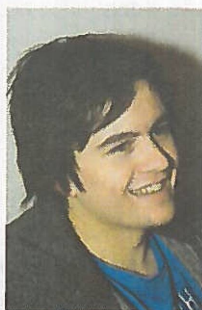
dervise dem som ønsker å ta master. Ingen stillinger kuttes. Ingen stillinger må opprettes dersom programmet opprettholdes. Hvor er besparelsen i dette? UiT er det eneste universitetet i Norge som tilbyr mastergradsprogrammer for studenter som ønsker en finsk studieretning.

Ta masteren din et annet sted

Er du en av de få studentene som er i gang med en bachelor i finsk, fransk eller tysk studieretning har du grunn til å bekymre deg for fremtiden. Slik situasjonen ser ut nå vil du trolig måtte flytte for å ta en master. På grunn veldig av lave søkertall. I rapporten fra gjennomgang av fag og studier på HSL-fakultetet står det svart på hvitt. Denne høsten ble det tatt opp to studenter på masternivå med finsk studieretning og ingen med tysk eller fransk studieretning. Tendensen er synlig også i resten av Norge. Selv om vi vet at det er lønnsomt å kunne flere språk, velger vi ikke å studere det. Spørsmålet er vel om lave søkertall er en god nok grunn til å legge ned grader som tilbyr utdanning og kompetanse samfunnet har behov for.

5 med øksen: Hvilke studier kan kuttes ut?

5

Bjørn Fjukstad
Datasikkerhet

”Tja, det er jo sikkert noe man kunne kuttet ned på. Kjønnforskning, kanskje? Eller... nei, kanskje ikke. Men det er i alle fall en del av de samfunnsvitenskapelige emnene vi kunne hatt færre av.

Ane Sætrum
psykologi

”Ja, sånn som ex.phil. og ex.fac. For min del kunne man bare kuttet dem ut.

Femi Oyeyemi
science in telemedicine and e-health

”I have not seen any studies not worth having here so far. This university is the only one in the world that is offering my study program and I am very grateful for it.

English
page 8

Finnsk og kvensk på masternivå avvikles

HSL-fakultetet har foreslått nedleggelse av mastergradsstudiene i finsk - dette betyr også at muligheten til å ta mastergrad i kvenske emner faller bort.

SOLGUN THORSEN TVEIT

Universitetet i Tromsø har satt i gang en prosess for å gjennomgå emner og programmer ved alle fakultetene. En arbeidsgruppe ved HSL-fakultetet har i forbindelse med dette foreslått å legge ned blant annet mastergradene finsk språk, finsk litteratur og finsk med integrert lektorutdanning. Den nye programporteføljen vedtas av universitetsstyret i juni, og skal lyses ut for studieåret 2012/2013.

Videre bevaring av kvensk

Enkeltemnene i kvensk har i likhet med de finske studiene også lav rekruttering, men i arbeidsgruppas rapport anbefales de allikevel videreført: "Som eneste universitet med forskningsmiljø og utdanninger i kvensk må UiT sies å ha et spesielt nasjonalt ansvar jfr. Norges forpliktelser overfor nasjonale minoriteter."

Lederen og generalsekretæren for Norske Kveners Forbund, Rune Sundelin og Ivar Johnsen, påpeker at fakulte-

tets beslutning om nedlegging av finske studier allikevel vil få konsekvenser for de kvenske studiene.

– På grunn av den nære tilknytningen mellom språkene har det vært mulig å ta mastergrad i kvenske emner gjennom masterprogram i finsk. Resultatet av HSL-fakultetets beslutning blir da at det overhodet ikke lenger vil være mulig å ta master i kvenske emner, noe som vanskeliggjør rekrutteringen av kvenske språkarbeidere og forskere.

Sundelin påpeker også Norges forpliktelse til å holde liv i kvensk språk, blant annet i henhold til Det Europeiske språkcharteret og Deklarasjonen om nordisk språkpolitikk.

– Det er umulig for Norge å oppfylle sine internasjonale forpliktelser uten et oppegående forskningsmiljø. Universitetet må avklare med regjeringen hvordan konvensjonene for å opprettholde kvensk språk fra nå av skal følges opp.

En katastrofe for språk og kultur

Eskild Johansen er mastergradsstu-

dent i pedagogikk ved universitetet, og var i 2008 med på å etablere Kveninuoret (Kvensk ungdomsnettverk), som er Norske Kveners Forbunds ungdomsorganisasjon. I tillegg har han jobbet i Kvenforbundet med rettighetsspørsmål og språkarbeid. Johansen påpeker at universitetets beslutning om å ta bort mastergradene i finsk og kvensk til syvende og sist vil få meget store ringvirkninger for også den kvenske kulturen i sin helhet.

– Det er kun omlag 4-5000 kvenske språkbrukere igjen i Norge, og de fleste av disse er gamle mennesker. Vi vet at vi mister flere hundre språkbærere hvert år, og basert på antallet idag har vi neppe mer enn 10 år igjen før språket dør ut. Vi er et folk som aldri har bedt om almisser eller tatt stor plass på nasjonalbudsjettet, alt vi ber om er at universitetet understøtter det behovet vi har for å utdanne våre egne språkarbeidere. På den måten skal vi selv ta ansvar for å bekjempe det som er undergangen for enhver kultur - nemlig det å miste sitt språk.

Videre sier Johansen at kvenorganisasjonene jobber på spreng med kvenske språkkurs og kulturaktiviteter.

– Dette arbeidet har stor folkelig oppslutning og bærer frukter; medlemmene til kvenorganisasjonene strømmer på, og flere og flere ungdommer vedkjenner seg sin kvenske identitet. Ved å fjerne det akademiske grunnlaget for å utdanne flere språkarbeidere, står den kvenske språksatsningen foran et massivt nederlag. Vår kultur er en vesentlig del av den nordnorske felleskulturen, og hvis UiT som det eneste nordlige universitet ikke er villig til å være med å hjelpe den kvenske kulturen fra språklig undergang, hvem skal da gjøre det?

«..alt vi ber om er at universitetet understøtter det behovet vi har for å utdanne våre egne språkarbeidere. På den måten skal vi selv ta ansvar for å bekjempe det som er undergangen for enhver kultur - nemlig det å miste sitt språk.»

Eskild Johansen

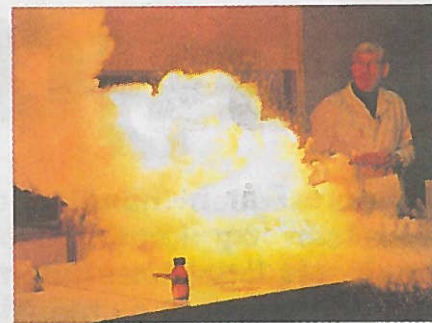
Susann Skagseth
kjemi

”Nei, jeg vet ikke. Jeg synes egentlig alt er veldig greit, i alle fall på den retningen jeg går på. Jeg synes til og med Ex.Phil var helt ok.

Marco Anelli
ansatt ved institutt for kjemi

”Get rid of? None at all, at least not in my area of interest. I am doing my PhD in physical chemistry and if anything I would like more choices in courses.

Flere nerder!

KJEMI: 17.-18. februar er det kjemikonferanse ved UiT og arrangementet har opplevd stort engasjement fra skoleungdommer i Finnmark, Troms og Nordland. Det har resultert i at nesten 200 elever har meldt seg på, men konferansen bare tar imot 80. Det tilbys to opplegg den første dagen for å få plass til alle, mens den andre dagen har felles program med en rekke foredrag.

Klem en professor

NSO: Nylig fikk et utvalg av eksentriske professorer en gledelig overraskelse ved studenter som skulle klemme dem. Ingen ble skadet under arrangementet, men noen blir antakelig behandlet for sjokk. NSO tok initiativ til "klem en professor"-dagen fordi de mener det er for lite kontakt mellom studenter og forskningsansatte.

Håp i Havet

KONFERANSE: Kronprinsen var inn Tromsø for å åpne arrangementet på torsdag 10.02, før diverse foredrag fulgte utover dagen. Blant annet var fiskeriminister og oppdrettskonge Lisbeth Berg-Hansen innom og holdt foredraget "Framtida i Nord - et hav av muligheter". Vi spekulerer i om hun fikk konferansens pris for dårlig ordspill.

Drikkevaner

STUDENTHELSE: : 43 prosent av landets studenter har høy eller alvorlig risikoferd knyttet til alkohol. Av disse har 17 prosent et drikkemønster som innebærer alvorlig risiko hvis det vedvarer, melder Universitas, som har basert seg på en helse- og trivselsundersøkelse blant studenter, gjennomført og utarbeidet av TNS Gallup i samarbeid med flere store samskipnader i Norge.

– Det høye alkoholforbruket er en alvorlig bekymring i forhold til våre fremtidige akademikere, som vi allerede vet har et høyere alkoholforbruk enn resten av befolkningen, sier Tore Rune Strøm, overlege ved rusakuttmotaket på Oslo universitetssykehus.

Sagaen om A-klassen

Denne sagaen handler om A-klassen og kontinuasjonsseminaret laget for studenter som strøk i faget ex.fac. Tiltaket har blitt stemplet med humoristiske påstander om mafiavirksomhet og svindel. Jeg, A-klassens talsmann, avdekker nå mysteriet.

JON A. HAUG
BJARTE AARMO LUND (FOTO)

Til tider observerer vi at produkter blir ut-satt for antikampanjer. Eksempler på slike er sigaretter, narkotika og blind vold. Inn i rekken kommer også nå kontinuasjonsseminarer i regi av studenter. Men hva slags tiltak ble egentlig tilbudt? Vår tanke var opprinnelig et seminar med gruppearbeid, ikke forelesning eller undervisning. Derfor ble tiltaket døpt EX.FAC KONTINUASJONSSEMINAR. Til dette tiltaket meldte et stort antall studenter seg på. Og seminaret ble iverksatt, men senere dessverre stanset. Stansen ble fremtvunget og hadde sin bakgrunn i trusler fra HSL-fakultets ledelse og en tvilsom medievinkling. Disse hadde blitt kontaktet av en eller flere deltakere. Feilaktige påstan-

Vår intensjon var å tilbakeføre det totale beløpet ved endt seminar som en overraskelse til deltakerne.

der ble generalisert til å gjelde alle deltakeres synspunkt. I vitenskapen også kalt induktive slutninger. I etterpåklokskapens navn, ser vi likevel at siste tids negative mediepublisitet skyldes vårt eget hemmelighold. Dette var likevel nødvendig og tilsiktet, og årsaken vil avdekkes gjennom denne artikkelen.

Høst semesteret 2010

Vi tre som stiftet A-klassen deltok i en av Institutt for filosofi- og førstesemesterstudier sine seminargrupper. Her møttes vi for første gang, stiftet vennskap og studerte ex.fac sammen. Ved siden av seminarerne fulgte vi også forelesningene. Når seminarrekken nærmet seg slutten oppdaget vi imidlertid at det fortsatt var steder i pensum hvor vi manglet innsyn. Derfor planla vi å opprette en kollokviegruppe. Når seminarrekken ble avrundet kom vi frem til at en gjennomgang av pensum lot seg gjøre etter eksamen i de andre fagene våres.

A-klassen ser dagens lys

10 dager før eksamen i høst semesteret 2010 ble første kollokviemøte avholdt. Her begynte arbeidet med å utforme en plan. Med et så kort tidsperspektiv var struktur essensielt. Pensum ble delt opp i mindre deler og fagstoffet kategorisert og fordelt kronologisk i

en lineær tidsmodell. Når strukturen lå på plass booket vi klasserom for den resterende periode. Ideen A-klassen så dagens lys allerede de første dagene og visjoner ble åpenbart for oss som perler på en snor. Kort sagt gikk den gode tanken ut på å samle våre medstudenter til en felles søken etter full innsikt i faget ex.fac.

Tilnærming og utbytte

Vårt forbilde er karakteren A. Og det er det bokstaven A i A-klassen symboliserer, idealet om full innsikt. I tillegg er bokstaven A også en indikator på at A-klassen er åpen for alle, og at dens medlemmer er dens sjel. Samarbeid er en forutsetning og problemstillinger må som regel drøftes i fellesskap. Videre velger vi rasjonalisme før empirisme i lys av det gode der andre blir fanget i mørket. Når poetiske vendinger blir fornekta, tar vi dem åpnehjertet imot og oppmuntrer til fordypelse i mystiske metaforer. Hva godt kan komme av tvil spør vi, mens vi minnes de fagansvarliges tidlige uttalelser om en svevende strykprosent på 20 %. Våre idealer sammen med vår metodikk kan kalles mystisk-realistisk rasjonalisme. Likevel poengterte vi viktigheten av lojalitet overfor pensum ved utfylling av eksamensopp-gaven. For vår del ga det

Erklæring

Jeg, (skriv hele navnet ditt her) _____ ved fakultet _____ min bekjentskap til at A-klassens kontinuasjon av tidligere Ex.Fac studenter.

og donerer også 300,- til A-klassen som et sym-

ormålet med dette studiet er at jeg - om jeg før skrevet i A-klassens EX.FAC KONTINUASJONSSIDER - skal bestå kontinuasjonseksamen

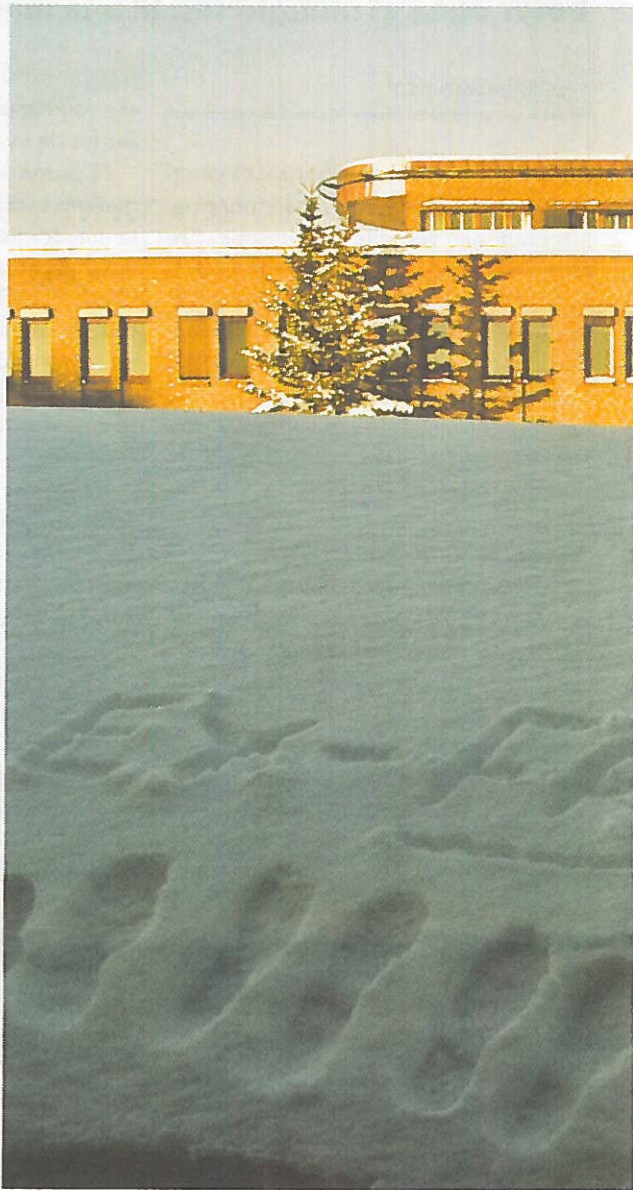
erklærer også samtykke i underfor nevnte sp-

lassen er på ingen måter ansvarlige for noen komme. Om karakter F på kontinuasjonseksamen mangler på aktiv deltakelse i A-klassens kont-

st...

anbefaler vi i A-klassen at dere tar ansvar for alle fremtidige inntektskilder opparbeidet av dere ønsker vi for deres egen del at dere virkel programmet vi har lagt til rette for dere.

signatur

**I år strøk
i alt 197
studenter
ved ex.fac.**

nyetablerte tankesettet økt motivasjon og innsikt i faget. Vi forsøkte derfor allerede på dette tidspunktet å rekruttere medlemmer. Tanken var at jo flere vi var, jo større ville nytteeffekten være. Vervingens resultater ble imidlertid ubetydelig.

Etter eksamen

Sensuren forelå tidlig i januar 2011. Og selv om trioene fra A-klassen besto, ble et svært høyt tall avdekket. 197 elever hadde fått karakteren F. Men for vår del fungerte dette tallet som noe positivt oppe i det negative.

Prosjektet

To av oss så muligheten til å gjøre visjonen om til et fascinerende prosjekt. Med nøyaktighet skreddersydde vi en plan og et program for gjennomføring, praktisk fungerende i tråd med vårt tankesett. Denne planen strakte seg over 13-15 dager, var komprimert til 3 timer daglig og dekket hele pensum. Problemstillingene ble utarbeidet av våre data. Dette programmet skulle fungere som deltakernes lysløype. Prosjektet innebar målsetninger som senking av strykprosenten, dypere innsikt i faget og erfaring innen koordinering og markedsføring. I tillegg kom det sosiale aspektet.

Rekruttering

Nå manglet bare deltakere. Siden vårt arrangement ikke stred med universitet tavlas reglement, la vi ut en annonse. I denne erklærte vi at aktiv deltakelse resulterte i nødvendig innsikt i faget. Gjennom fronter pekte vi også mot annonsen. Erfaringsmessig visste vi likevel at realistiske ord ikke var tilstrekkelig. Derfor innsatte vi en bindende økonomisk faktor som lignet på en betaling. Tilpasset vår agenda benyttet vi begrepene donasjon og honorar som egentlig betyr pengегave. Kriterier og overdragelse ble forklart i et eget dokument. En sum skulle legges i en konvolutt merket med studentenes eget navn, samt en signert erklæring for identifisering. Vår intensjon var å formidle det totale beløpet ved endt seminar som en overraskelse til deltakerne. Derfor var konvolutten merket med deltakernes navn. Dette ble ikke meddelt av åpenbare strategiske hensyn.

Seminaret

Vårt arrangement var synonymt med struktur, positivitet og innlysende resultater. Og deltakerne ble trukket mot tiltaket som mennesket mot jorden. Etter hvert ble det så mange påmeldinger at vi måtte sette en grense. Denne grensen ble 60 deltakere. Vi

BESTÅTT: Denne inskriften i snøen møtte Utopia utenfor lokalet hvor kontinuasjonseksamen ble avviklet.

(Foto: Bjarte Aarmo Lund)

organiserte 4 grupper som fikk tildelt egne bookede klasserom med alt av utstyr. Tiltaket ble iverksatt mandag den 24.1. Som innledning presenterte vi planen. Vi instruerte dem i idealene og la vekt på den absolutte nødvendighet av aktiv deltakelse og samarbeid. Vi underviste aldri, men fremmotiverte drøftinger av problemstillinger. Ved enkelttilfeller og i samarbeid med deltakere benyttet vi også tavle. Prosjektet var et empirisk faktum og tilbakemeldingene fra deltakerne var overveldende positive. Kun en deltaker meldte seg ut etter oppstart. Gratisprinsippet

A-klassens suksess ble etter hvert møtt med drama fra presse og politisk hold. Og alt i alt bunner hele denne konstruerte dramatikken i noen små kroner. Så her kommer en tankevekker til kritikerne. Om vi hadde hatt som mål å tjene penger på dette prosjektet, ville vi sittet igjen med en times betaling på omkring 30,- før skatt, medregnet det faglige og administrative arbeid. Til kontrast var det per 1. oktober 2010 registrert 227 700 studenter ved norske universiteter og høyskoler. Om vi på nasjonalt plan betaler en semesteravgift på 400,- per student ender totalen i en sum på 182 160 000,- årlig.

Disse går til studentsamskipnaden. Et organ i statlig regi som benytter seg av ærverdige, men underbetalte studenter. På toppen av dette kommer tilbakebetaling av studielån, med dets renter, til Statens Lånekasse. Pluss nødvendig pensumlitteratur som det igjen betales skatt av. Personlig gjør dette meg ingenting, men jeg hører politikerne roper ut om gratisprinsippet.

Tvungen stans

Selv om deltakerne overfor oss har uttrykt sin tilfredshet, kom etter hvert tiltaket til en tvungen stans. Dette fordi et lite fåtall reagerte negativt til A-klassen. Og i stedet for å dele sin misnøye eller misoppfattelse med oss, gikk disse til fakultetsledelsen og pressen med gale påstander. Til sist mottok vi også trusler fra høyeste hold. For sikkerhets skyld avsluttet vi vårt engasjement. Men til vår glede overlevde prosjektet likevel gjennom A-klassens ånd. Mange deltakere har opprettholdt sitt arbeid og gått fra teoretisk undring til metodisk forståelse. Derfor er vi svært positive til utfallet. Til sist ønsker vi å uttrykke glede ovenfor de som har deltatt aktivt. Det har vært en spennende, lærerik og minneverdig opplevelse.

Fordelingsvegring i studentparlamentet

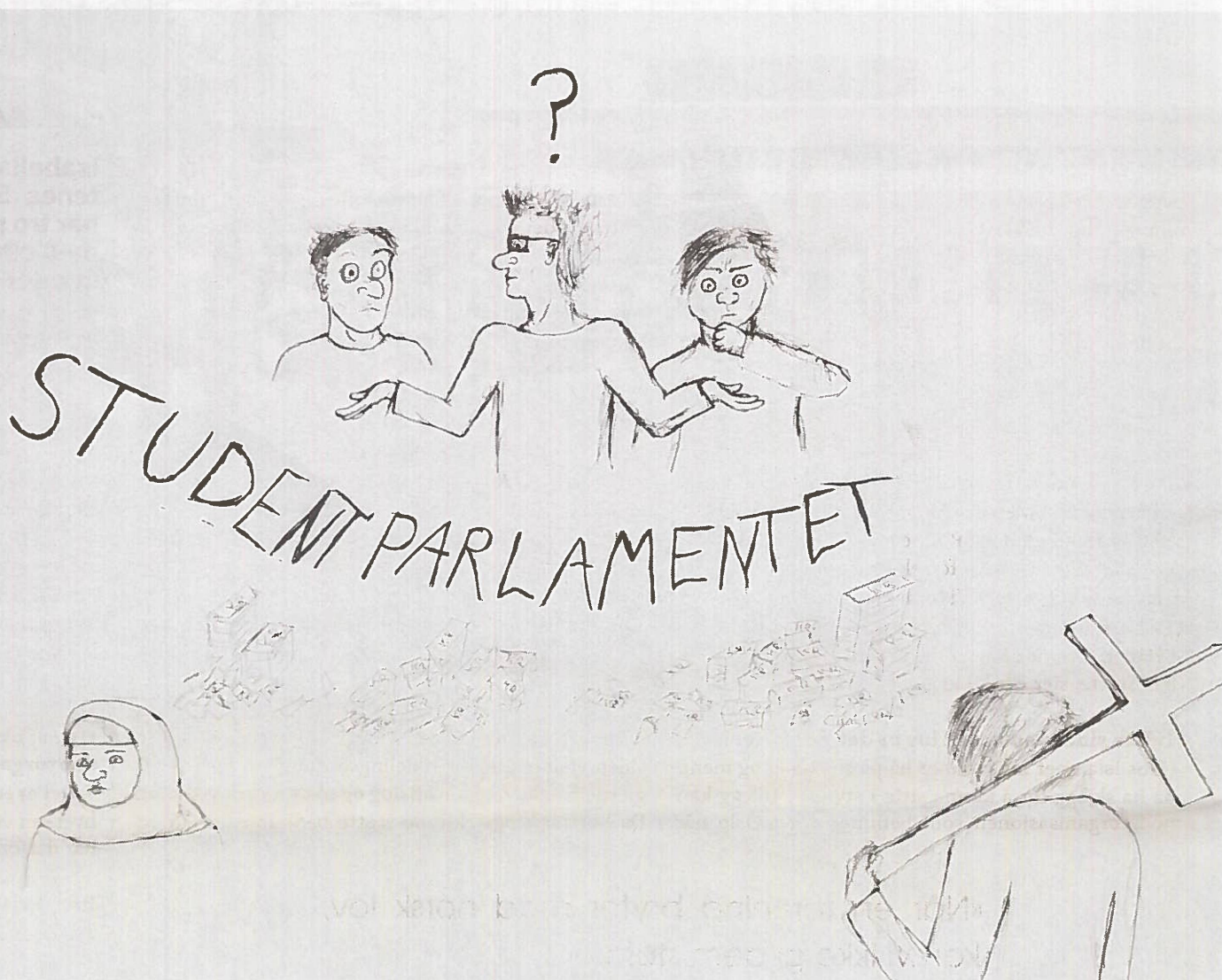
Adventistenes Studentforening Tromsø har søkt Studentparlamentet om oppstartsstøtte over semesteravgiften. Saken er nå blitt utsatt to ganger på rad. Mye tyder på at studentenes øverste organ er preget av handlingslamelse.

TARJEI TVEDTEN
MARTE JOHANNE LIE BJRKE
TRYM LINDELL (ILLUS.)

Under fjorårets siste møte i Studentparlamentet (SP) 2. desember kom det opp en pengesøknad om oppstartsstøtte over semesteravgiften fra Adventistenes Studentforening Tromsø (AST). Men fordi tre av SPs medlemmer hadde blitt innvilget permisjon, og ikke lenger befant seg i møtelokalet, måtte saken utsettes til første møte i 2011 da SP igjen ville være vedtaksdyktig. Likevel ble saken diskutert, og representanter fra den respektive foreningen var til stede og forsvarte søknaden. SP kom frem til at tilfellet AST brakte med seg såpass kompliserte problemstillinger at det også forelå et behov for en generell prinsippdebatt, hvor noen egne retningslinjer med tanke på støtte til religiøse organisasjoner måtte utarbeides. Da saken kom opp på nyåret 3. februar, var det enda ikke blitt avholdt noen slik diskusjon. Saken ble utsatt nok en gang, men denne gang begrunnet med AST ikke hadde noen til å tale for seg. Dette har vakt en intern mistanke om at SP utsetter både konkrete avgjørelser og kvier seg for å ta en prinsipiell debatt om økonomisk tildeling til religiøse og politiske studentforeninger.

Betent tema

Tildeling av semesteravgiften til religiøse og politiske studentforeninger er et betent tema, sier Tine Bergli, leder av SP og Studentrådet, og internasjonalt i SR, Ulrik Langøy. De legger til at det eksisterer en pågående diskusjon innad i parlamentet vedrørende faste kriterier for støtte, men at ingen er villig til å ta en prinsipiell og åpen debatt.

- Men vår største prioritet er å oppmuntre til aktivitet på campus, sier Bergli. Det kan stilles spørsmål ved om religiøse og politiske studentforeninger skal få støtte i det hele tatt. Vi har imidlertid ikke kommet frem til noe endelig svar.

Landstyrerepresentant i Norsk Studentorganisasjon (NSO)-Tromsø og medlem i SP, Sigurd Langseth (SSL), etterlyser en slik debatt. Selv er han ikke personlig religiøs, men åpen for folk som tror.

- Det handler om å ha respekt for folks meninger. Man har aldri fått religion til å forsvinne ved å ignorere eller å overse det, sier Langseth.

Burde stille på lik linje

Videre mener Langseth at religiøse studentforeninger burde bli vurdert på samme vilkår som andre organisasjoner og at religion stiller på lik linje som andre "hobbyorganisasjoner". Langseths stemme er imidlertid ikke den eneste i debatten. Det er flere i SP som mener religiøse og politiske studentforeninger ikke har noe å gjøre i vurderingen om tildeling av semesteravgiften, noe man har sett eksempler på tidligere.

Fakta

- ▶ Studentparlamentet deler hvert år ut nærmere 3 millioner kroner til ulike studentgrupper.
- ▶ Pengepotten er basert på semesteravgiften som alle studenter bidrar til å bygge opp i begynnelsen av hvert semester.
- ▶ Til nå har tre kristne organisasjoner fått støtte.
- ▶ Islamnet har fått avslag, som i følge Studentparlamentet er en udemokratisk og ekskluderende organisasjon.

English briefs

Cutting Finnish and Kven, p. 5

UiT has begun the process of cutting programs beginning in 2012, including Finnish and Kven. Although the program has low enrollment, UiT is the only university in the world to offer it. Kven is a minority Finno-Ugric language with 4-5,000 speakers, and is unique to Northern Norway. Losing its only higher educational department could mean a catastrophe for the language and its culture.

Religious Student Orgs, p. 8-9

The university society currently contains three christian student groups, yet muslim students who have attempted to create their own organization have been denied. "When an organization is in violation of a norwegian law, we cannot give them financial support," says Ulrik Langøy; Head of International Relations.

Kjenner seg igjen

I fjor søkte den muslimske studentforeningen Islamnet om økonomisk støtte fra Studentparlamentet, men fikk avslag. Også den gangen etter utsettelse av saken.

TARJEI TVEDTEN

Da studentorganisasjonen Islamnet i fjor søkte om penger fra semesteravgiften, hadde allerede tre kristne organisasjoner ved Universitetet i Tromsø (UiT) fått tildelt støtte. Årsaken til avslaget på Islamnets søknad skal være at SP fant at organisasjonen er udemokratisk. Men hva innebærer det å ha demokratiske vedtekter? Har SP en egen demokratiparagraf som slår inn av og til, for eksempel når muslimske organisasjoner søker? Vi finner ingen slik paragraf på SPs hjemmesider.

Internasjonalansvarlig: Ulrik Langøy.

– Når en forening bryter med norsk lov, kan vi ikke gi dem støtte, sier Ulrik Langøy.

Hvilke sider ved norsk lov er det de bryter?

– Hos Islamnet må kvinner ha på seg hijab og menn må ha skjegg for å kunne sitte i styret. I tillegg kan moderorganisasjonen som befinner seg i Oslo når

vi går tilbake på og endrer.

Hvis AST får innvilget støtten sin, blir de den fjerde kristne, og dermed religiøse, organisasjonen som får støtte. Er det ikke betenkelig at denne muslimske har fått avslag, dette forholdet tatt i betraktning?

– Den saken vil bli tatt opp på neste møte, og før vi vet om AST får støtte kan vi ikke si noe mer om dette. Men en prinsippdebatt har, som sagt, blitt etterlyst tidligere, og den er vi villige til å ta. Det handler bare om å tørre å ta den opp i SP, avslutter Bergli.

Studentprest på sidelinjen

En av de som fulgte debatten om støtte til Islamnet i fjor, var Studentprest Tor Stranda. Han har i lengre tid etterlyst religionsdialog og integrering av muslimske studenter.

– Det kan fort bli ei prinsipp-hengemyr dette her, sier Studentpresten når vi besøker ham på kontoret i Øvre Lysthus.

– Vi er litt varsomme med å legge oss borti slike saker siden vi står utenfor tildelingsordningen, men vi vil gjerne ha økt religionsdialog og økt studentaktivitet. Da bør man også kunne støtte både muslimske og

«Når en forening bryter med norsk lov, kan vi ikke gi dem støtte.»

Ulrik Langøy

som helst overstyre styret og organisasjonen her i Tromsø. Dette er ikke demokratisk.

Men SP støtter jo for eksempel både kvinne- og mannskor som er under Samfundet?

– Det er ikke det samme, avviser Langøy.

Diskriminerende fordeling?

Leder for Islamnet A. Naweed Faizi synes dette er urettferdig og stiller seg uforstående til kritikken.

– Jeg synes det er urettferdig at hele tre kristne studentforeninger får støtte, men ikke en eneste muslimsk. Dette er kanskje den eneste muslimske studentgruppen i hele Tromsø, og likevel fikk vi ikke støtte.

Bergli og Langøy vil ikke kommentere Faizis bemerkning ytterligere enn med

– Dette er organisasjoner som gjennom tidligere søknadsprosesser har fått tildelt støtte. Det er ikke noe

kristne studenterforeninger, sier Stranda.

– Det er ofte et spørsmål om religions- og organisasjonsfrihet versus verdistandpunkter. Som studentpolitikere har de selvsagt rett til å disponere midlene etter verdi- og politiske kriterier. Men SP må være konsekvente. Avslår de søknaden fra Islamnet fordi den ikke oppfyller kriteriene for økonomisk støtte, eller fordi de rett og slett ikke liker Islamnets verdier?

Vi presenterer det litt banale eksempelet med udemokratiske vedtekter i kvinne- og mannskor. Studentpresten har et bedre forslag.

– Det skal vanskelig gjøres å finne homofile i styret hos et par av de kristne organisasjonene. Likevel får de støtte. Dette er uskrevne regler som ikke står på papiret, men som likevel er virksomme og kan utelukke lederverv på grunn av seksuell legning.

Isabella Hansen, nestleder i Adventistenes Studentforening Tromsø (AST), har tro på at AST kan gjøre en god jobb, med eller uten penger fra studentparlamentet.

TARJEI TVEDTEN

Hva er din reaksjon på at saken deres har blitt utsatt hele to ganger?

– Det kan jo tyde på at de enten ikke ønsker å ta det opp, eller at de ikke synes det er så viktig.

Regner du med å få støtte?

– I begynnelsen virket SP meget imøtekommende. De gav inntrykk av at det ikke ville være noe problem i det hele tatt. Da saken ble utsatt første gangen, begynte vi å tvile. Vi er en ny organisasjon, og støtte ville gjort det lettere nå i oppstartsfasen, men vi klarer oss uten.

Hva synes du om at Islamnet, en muslimsk studentorganisasjon, ikke fikk støtte?

– Det er en organisasjon vi ikke har mye kjennskap til, hverken deres søknad eller begrunnelse for avslag. Vi har derfor ingen synspunkter på det.

Bør kristne og muslimske studentforeninger stille på lik linje i kampen om støttemidlene?

– Alle som oppfyller kravene til å søke om midler fra studentparlamentet bør stille likt. Det finnes mange muslimer som ikke har radikale ståsted, og som oss kristne ønsker de sine medmenneskers beste. Alle organisasjoner som ønsker å forbedre hverdagen for medstudenter bør få lik tilgang til støttemidler. Vi lever i et land hvor det er religionsfrihet.

Hvorfor søker dere om støtte når det allerede finnes tre kristne organisasjoner på campus (Laget, Ny generasjon og Studentforbundet)?

– Det er flere grunner til det. Først fordi det er større sjanse for å få adventistungdom til å studere i Tromsø hvis det er et klart, etablert Adventistmiljø på campus. Laget, Ny generasjon og Studentforbundet har sine innfallsvinkler til studentmiljøet, akkurat som vi har vår egen. For det andre har vi en søsterorganisasjon i Oslo som vi har et visst samarbeid med. Gjennom dem er det mulig å få både nasjonale og internasjonale talere til Tromsø for å holde foredrag om forskjellige temaer. Vår visjon er å kunne være til hjelp og støtte, samt gjøre Tromsø til en god studentby for flere ulike grupper. Vi ser at vi trengs, enten med eller uten oppstartsstøtte fra studentparlamentet.

The truth about the A-class, p. 22

As a result of unbalanced media cover, the heavily debated group "A-class" has decided to reveal themselves to the public. Spokesman for the group, Jon A. Haug, has written what he and the A-class consider to be the real story. They state that the intention was nothing more than to establish a study group to pursue a common goal: passing the ex. fac exam, a subject well known for its high rate of failure.

Google, p. 10

The University Library boasts around 200 archives and databases tailored to specific subjects, yet students often begin with Google. It's clear why: Google is easy to use and always returns hits even despite spelling mistakes, while BIBSYS and other systems found at the university are not so easy or friendly to use. Even still, the library has no plans to give up its online resources.

English briefs

Ukas master

I Ukas master undersøker Utopia hva slags mastergrader som produseres her på tunet.

SAWERA MAHMOOD TARIQ
BJARTE AARMO LUND (FOTO)

Carlos Rios har bodd i Tromsø siden høsten 2005, og begynte på master i organisasjons- og ledelsesvitenskap i høsten 2009. Det er en subdisiplin i statsvitenskap. Nylig har han brukket armen og

må derfor utsette masteren.

Hvordan synes du det er å studere org.- og ledelse?

– Jeg synes det er et spennende studium fordi det er aktuelt og et viktig verktøy for å forstå hvordan organisasjoner fungerer. I tillegg får man forståelse for hvordan og hvorfor endringer i organisasjoner gjøres.

Hva handler masteroppgaven din om?

– Min masteroppgave handler om motivasjon, og hvordan ledelsen motiverer ansatte som har ensidige og gjentakende arbeidsoppgaver. Jeg mener det er et aktuelt tema, spesielt ettersom fokuset på lederstil har økt. Jeg syntes også det er spennende å studere motivasjonsteorier. Foreløpig har jeg ikke kommet langt nok med masteroppgaven til å ha klare resultater.

Har du noen fremtidige planer?

– Akkurat nå, som kommende far, er fokuset rettet mot babyen og kjæresten min. Jeg planlegger å returnere sørover, og begynne å jobbe innen offentlige sektor. Her er jeg særlig interessert i utdanning, og tenker også på å ta PPU'en for å bli lektor. Jeg ønsker å ha et realistisk utgangspunkt og offentlig sektor gir i tillegg stor trygghet. Selv om jeg har forventninger til hva jeg ønsker å gjøre er det bra å ha et realistisk utgangspunkt. Nå er bl.a. prosjektledelse i fylkeskommunene aktuelt for meg – her har man samarbeid med NAV som er særlig interessant.

Tips og råd til dem som skal ta master?

– Start så tidlig som mulig med skrivingen, vær sikker på at dette er noe du vil gjøre og for all del, ikke brekk armen. Rådgivere og ansvarlige for masterprogrammet har vært veldig behjelpelige i forhold til sykemeldingen, og jeg har fått utsatt masteren frem til jul. Det ser også ut til å gå fint i forhold til Lånekassen, som gir et eget sykestipend – selv om jeg må undersøke dette nærmere.

Googler seg gjennom studiene

Nyere forskning viser at over 90% av alle søk i Norge blir gjort i Google. Mye tyder også på at det er denne populære søkemotoren studenter flest tyr til når de skal søke etter litteratur på nettet.

KRISTINE THORSTENSEN
BJARTE AARMO LUND (FOTO)

Roar Storleen er førstebibliotekar ved NTNU UB i Trondheim og har i mange år jobbet innen feltet informasjonskompetanse og informasjonssøking, og har holdt flere foredrag om emnet.

– Grunnen til at studenter foretrekker å bruke Google er først og fremst fordi det er en søkemotor som er svært enkel i bruk. I Google kan man søke fritt og man får alltid treff, selv om man søker feil, i motsetning til for eksempel BIBSYS som krever at man søker spesifikt. Det kreves så godt som ingen søketeknisk kunnskap for å bruke Google.

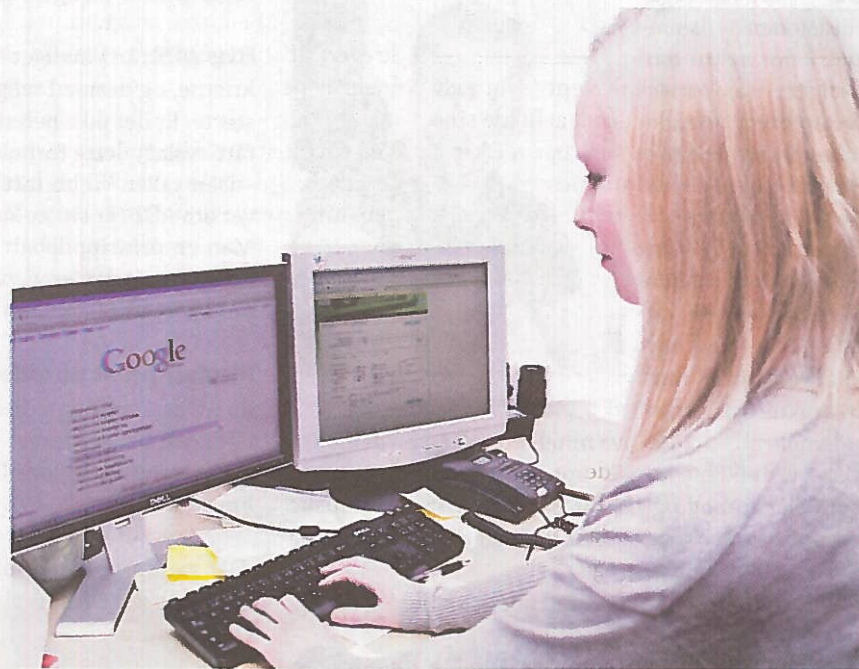
For dagens studenter og forskere gjelder det å finne informasjon på en rask og enkel måte. Tilgjengelighet er altså viktig i søken etter litteratur. Her er Google unik, i sin enkle utforming gir den alltid treff, både treff som er relevante og treff som ikke er fullt så relevante. En undersøkelse gjennomført av Sentio i 2010 viser at Google er ofte det første stedet man begynner å søke, deretter kommer bibliotekets egne søkedatabaser, om man da ikke allerede har funnet det man leter etter hos Google.

Ingen garanti

Storleen presiserer videre viktigheten med å kunne evaluere søkeresultatene som troverdige og seriøse. I motsetning til universitetsbibliotekenes egne fagdatabaser, er ikke Google faglig vurdert. Man har dermed ingen garanti for at det man finner i Google er riktig.

– Det er ikke sikkert det er de tre første treffene man får som er riktig å bruke. Det kan godt hende at treff nummer førti er mer relevant for det man søker etter.

– Hvor man er i studiet og hvordan pensum er lagt opp har også en del å si, og for mange kan Google fungere helt greit som søkemotor, forteller Storleen.

KUNSKAPSTØRST: Google er et populært verktøy blant studentene.

I undersøkelsen gjennomført av Sentio kommer det fram at studenter på bachelornivå ofte har et mindre informasjonsbehov enn for eksempel mas-

Google foretrekkes

På UB i Tromsø tilbys det rundt 200 ulike søkedatabaser. Noen av dem er rene fagdatabaser, der noen begrenser

«Grunnen til at studenter foretrekker å bruke Google er først og fremst fordi det er en søkemotor som er svært enkel i bruk.»

Roar Storleen
førstebibliotekar ved NTNU

tergradsstudentene. Bachelorstudentene søker først og fremst for å finne løsninger på definerte oppgaver, og da kan Google være mer enn godt nok. De har også mindre søkeerfaring og er dermed oftere dårligere kvalifisert til å vurdere den informasjonen de kommer over.

Et godt søkealternativ

Storleen trekker fram Google Scholar som et godt søkealternativ til bibliotekenes egne søkedatabaser. Google Scholar bygger på samme prinsipp som Google, bare at den viser vitenskapelige resultat. Her kan man søke i flere fagfelt på blant annet akademisk litteratur, artikler og avhandlinger. På den måten kan studenter søke på en enkel og effektiv måte i en søkemotor de fleste er kjent med. Google Scholar samarbeider med forskere fra en rekke fagdisipliner, for å gjøre akademisk materiale tilgjengelig i den populære søkemotoren.

seg til ett enkelt fagområde, som for eksempel Medline, Sociological Abstracts og Literature for å nevne noen. Noen fagdatabaser dekker også over flere fagområder, og her er BIBSYS ASK sentral. Ved å søke i BIBSYS kan man finne trykt og elektronisk materiale, ikke bare i Tromsø, men også ved flere universiteter som NTNU, UiB og UiO.

– Vi vet at Google er veldig mye brukt blant våre studenter for å finne ressurser på nett. Det viser derimot ingen tegn til å gå utover bruken av våre egne databaser. Mange av våre databaser brukes veldig mye, men det er klart at vi vurderer nytten og kostnadene av alle våre abonnement, forteller spesialbibliotekar Mona Magnussen på UB.

I det årlige litteraturbudsjettet som er på ca. 30 millioner, brukes mesteparten på tilgang til databaser og tidsskrifter. Slik får studentene tilgang på vitenskapelige artikler og tidsskrifter de finner via Google.

Nektes å bruke pc på eksamen

For studenter som kommer direkte fra den digitale hverdagen på videregående, kan det være vanskelig å komme til et analogt universitet som UiT.

STEWART HÅSETH
BJARTE AARMO LUND (FOTO)

Det er de ulike fakultetene som selv bestemmer hvordan de vil avholde sine eksamener. For dem som har ønsket å benytte digitale eksamensmedier, har dette så langt kun vært ved å velge emner som har hjemmeeksamener eller semesteroppgaver. Dette har HSL-fakultetet tenkt å gjøre noe med.

Administrasjonen ved fakultetet har satt ned en gruppe med tanke på å få avvirket to digitale eksamener dette semesteret. Emnene dette gjelder er STV-3006 og SOS-1011, emner som normalt ikke trenger datamaskiner på samme linje som realfagene.

– Målet vårt er et papirløst eksamensarbeid, sier Olav Skare, leder for seksjon for utdanningstjenester. På sikt skal studentene kunne gå inn i Fronter for å hente sine oppgaver, noe som ble forsøkt med stort hell i høst.

Ved å kunne tilby studentene å benytte pc på skriftlig eksamen, går fakultetet et skritt videre. At emnene gir tilgang til å ta den skriftlige delen elektronisk er ikke nevnt i emnebeskrivelsen, men om dette prosjektet er vellykket, vil det være mer naturlig å gjøre dette på et senere tidspunkt. Det vil i så fall gjøre det lettere for studenter som foretrekker digitale studier å få nettopp dette.

Ved NT-fakultetet er det flere emner hvor en får benytte pc i eksamensav-

viklingen. Forklaringen er at det innen flere realfag benyttes programmer som krever at beregningene utføres ved hjelp av pc.

Ved vårt institutt får studentene benytte alle hjelpemidler, sier Bjørn Danielson, foreleser ved IIS. Det er det som vil være studentenes hverdag i arbeidslivet, og det er da like greit at de kan gjøre dette også i en eksamenssituasjon. PC-ene er selvsagt ikke koblet på nett, men ellers kan de stort sett gjøre som de vil.

Fleksible studier

Forsvarets voksenopplæring har benyttet Uvett sine tjenester i flere år. Dette har gjort det lettere å få innført nettstudier ved UiT.

– Forsvarets tilbud legges normalt ut på anbud for hvert studium, sier Mariann Solberg, førstelektor ved Uvett. Dette er en tjeneste vi nå har anbudet på, og som gjør at vi har flere ressurser ved UiT som jobber med dette. Vi har tilbudt bl.a. ex phil og ex fac i flere år, og har også andre type kurs som vi har fått anbudet på.

Alle som har betalt studieavgiften kan ta nettstudier, så alle ved campus kan derfor velge dette fremfor, eller i tillegg til, det oppsatte studietilbudet. Innenfor alle innføringskurs ved nettstudien er det podcastmuligheter, noe som gjør at alle studentene her kan følge undervisningen når de ønsker det – hvor de ønsker det.

Som kjent for de fleste, var strykprosenten stor ved det vanlige emnet i ex fac. Dette har ikke vært et tema ved nettstudiene.

– Så vidt meg bekjent, har vi enda ikke hatt stryk i verken ex phil eller ex fac ved våre nettstudier, sier Herbjørg Kristiansen, konsulent ved filosofi og førstesemesterstudier. Dette gjelder både for nettstudiene ved campus og fra Forsvarets voksenopplæring.

– Årsaken til den ikke eksisterende strykprosenten kan kanskje ligge i at vi har 2 eksamener med mappevurdering, sier Solberg, i motsetning til andre tilbud hvor en har en hjemmeeksamen i tillegg til en skoleeksamen. Med nettstudiene er det i tillegg obligatorisk med innleveringer hver uke, noe som gjør det lettere å få et kvalitativt studieløp.

Tilrettelegging ved eksamen

Vi er nødt til å forholde oss til eksamensforskriften, sier Hege Skarsfjord, seniorrådgiver for seksjon for studie-kvalitet ved UiT. Det er viktig å kunne gi studenter en mest mulig lik mulighet til å ta sin utdanning. Tilrettelegging av eksamen er et viktig hjelpemiddel for å oppnå dette. De som normalt får benytte pc på eksamen er behovsprøvet. Er det akutte situasjoner, får studenten som regel tilbud om utsatt eksamen.

Det hadde selvsagt vært fint om alle studentene fikk tilbud om å ta sin skriftlige eksamen digitalt, men dette er noe som er opp til hvert enkelt fakultet, frem-

«Målet vårt er et papirløst eksamensarbeid.»

Olav Skare

holder Skarsfjord. Vi forsøker å være så rettferdige som mulig, og gjennomgår hver enkelt søknad grundig før et vedtak fattes. Det enkleste hadde kanskje vært å innvile alle søknader uten nærmere vurdering, men dette vil gjøre det vanskelig å ivareta hensynet til at alle studenter skal prøves under mest mulig like forhold under eksamen. Eksempelvis kjenner jeg til et tilfelle der så mange som hver fjerde student hadde fått godkjent tilrettelegging i form av utvidet eksamenstid på juridiske studier ved et annet universitet. Studentene stilte da spørsmål ved om de faktisk ble prøvd under like forhold. Hos oss var det i 2008 230 personer som fikk innvilget tilrettelegging av eksamen. De senere årene er det fakultetene selv som har tallene for tilretteleggingen, men mitt inntrykk er at disse tallene er noenlunde stabile.

I takt med tiden

Flere studieforberedende linjer på videregående skole i Norge er såkalte PC-klasser. Dette vil si at datamaskiner brukes i alle aspekter av undervisningen. PC brukes for å ta notater, skrive oppgaver, og selv til prøver og eksamener.

kommentar

TRYM LINDELL

For mange kan dette rett og slett bli et problem i møte med universitetets metoder. Eksamener på universitetet gjøres med penn og papir og dette blir faktisk en stor kontrast mot hva man har gjort på videregående, med medfølgende problemer.

Universitetet i Tromsø har et regelverk for spesiell tilrettelegging ved eksamen, som sier at man må lide av en kronisk lidelse som for eksempel lese og/eller skrivevansker for å kunne bruke PC ved eksamen. Det er med andre ord ikke mulighet for de studentene som har gått i PC-klasser å bruke PC'er. Elever fra PC-klasser kan for eksempel ha problemer som at de hopper over ord eller bokstaver, slik at rettskrivingen rett og slett blir mye dårligere.

Dette virker lettere absurd, da flere av PC-klassene var såkalte studieforberedende linjer. Man skal, slik navnet tilsier, forberedes på videre studier. Da virker det litt paradoksalt at man på universitetet plutselig hopper tilbake til prøve- og eksamensformen man sist brukte på barne- og ungdomskolen.

Forsøksordninger som PC-klasser bør ha konsekvenser for måten universitetet organiserer sin tilrettelegging av utdanning på. Slike prøveordninger ville være meningsløse om de kun var en treårs avsporing fra organiseringen som preger resten av utdanningsløpet. Det er ellers i utdannings-Norge så mye snakk om individuell tilrettelegging,

hvor er dette aspektet i denne saken?

Det virker altså som om universitetets eksamensform henger etter videregående PC-klasser. Universitetet har enda ikke tatt høyde for at stadig flere studenter er vant med andre måter å jobbe på. Kanskje det er på høy tid at noe skjer med dette, slik at alle studenter kan prestere sitt ypperste faglig sett, og ikke hindres av en foreldet eksamensform som de strengt tatt kun vil møte på universitetet. Og sannsynligvis aldri se igjen i jobblivet.

Studentbarnehagene
Studentsamskipnaden i Tromsø

Søk barnehageplass før 15. mars!

Dersom du ønsker barnehageplass i august 2011 må du sende inn en søknad før 15. mars.

Studentbarnehagene har fem barnehager i nærheten av UiTs campus eller boligområdene til Studentsamskipnaden i Tromsø. De har blant annet en samisk avdeling og tre avdelinger som fokuserer på friluftsliv.

Studenter må dokumentere at de skal studere ved Universitetet i Tromsø høsten 2011.

Har du spørsmål om hovedopptaket, kontakt oss på telefon 77649037 og 77649001, eller e-post barnehage@sito.uit.no.

Søknaden sendes på nett via www.sito.no/barnehage.

Studentsamskipnaden i Tromsø er en velferdsorganisasjon for studentene ved Universitetet i Tromsø. Studentsamskipnadens barnehageavdeling består av fem barnehager med felles pedagogisk plattform. Les mer om studentbarnehagene på våre hjemmesider: <http://www.sito.no>.

Vi trenger deg NÅ!

**...til å skrive, fotografere
og illustrere.**

**I UTROPIA får du
muligheten til å prøve deg
som journalist og fotograf.**

Kom innom!

*Utropia ligger i teori-
fagbygget hus 2, første
etasje under mix*

-12,5%

Kjøp 3 fagbøker i slengen, få 12,5% rabatt på den billigste

-25%

Kjøp 4 fagbøker i slengen, få 25% rabatt på den billigste

-50%

Kjøp 5 fagbøker i slengen, få 50% rabatt på den billigste

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

Kan ikke kombineres med andre tilbud. Kun ved kjøp av forskjellige titler. Gjelder ikke norske fagbøker utgitt i fjor og i år. Tilbudet gjelder bare i semesterstart.

Din
annonse
her?

J
O
B

«EN MASTER SIGNALISERER
STOR INTERESSE FOR ET
FAGFELT, NOE VI VERDSETTER
HØYT»

Kristine Høegh-Omdal – NORGES BANK

Les mer om hvilket av våre 8 masterstudier
som passer deg på www.bi.no/msc

TYNGDEN DU TRENGER

BI

Forslag til oljetilhengerne:

Hva med å kalle en spade for en spade?

KRONIKK
ÅSHILD SELJORD SELBOE
aashild@utopia.no

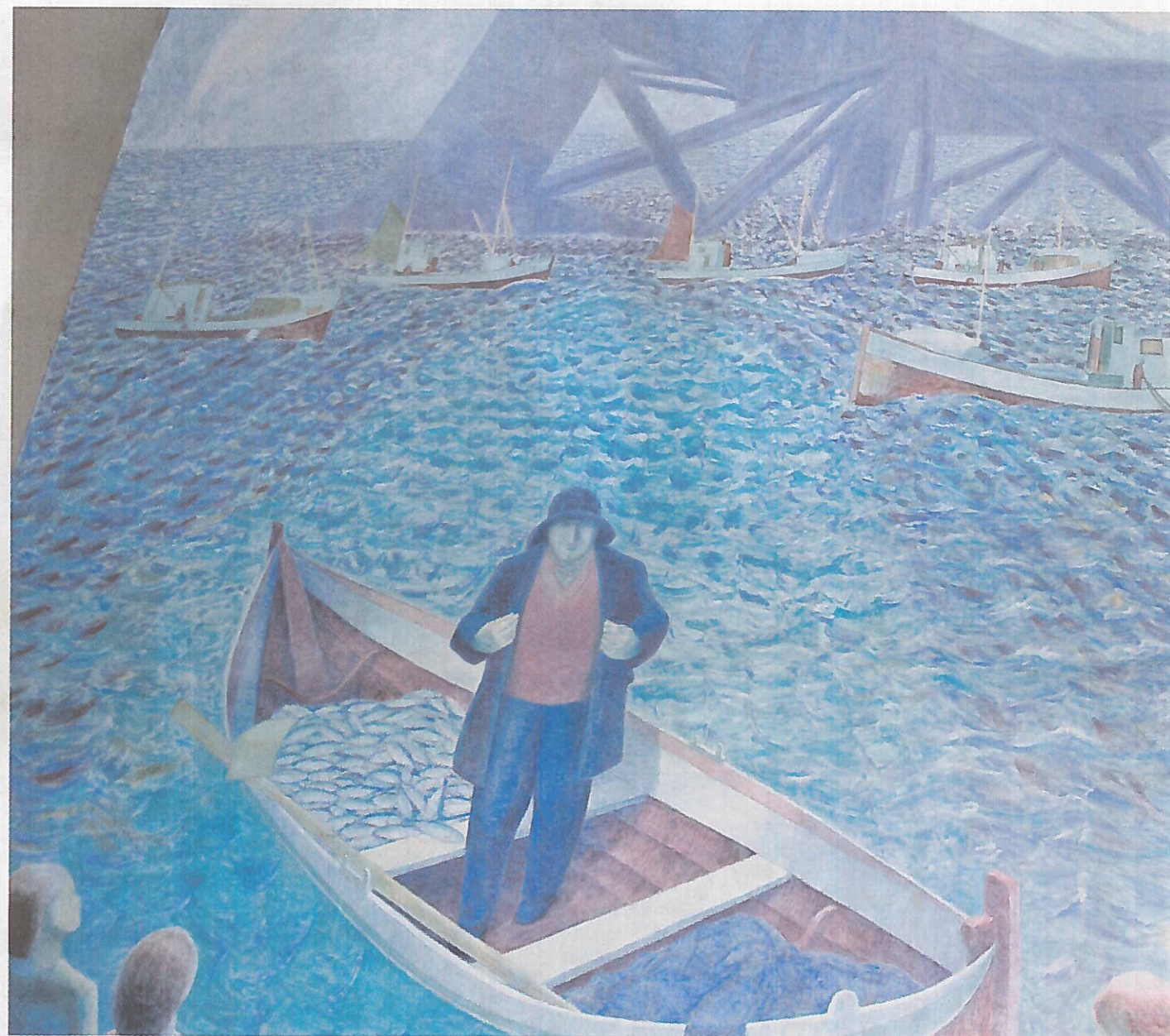

I løpet av mars skal regjeringen avgjøre en av de viktigste miljøsakene for vår generasjon. Skal et av norskekystens mest verdifulle havområder, utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja, åpnes for oljeindustrien eller ikke? Den siste tiden har debatten vært forvirrende og misvisende. Det er det dessverre oljetilhengerne som tjener på.

I januar gikk Oljeindustriens Landsforening (OLF) ut med tall på at flertallet av Nord-Norges befolkning er for en konsekvensutredning av oljevirkosomhet utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja. Ikke så overraskende i grunnen. Hva hadde du svart om noen spurte deg om du var for eller mot å få vite konsekvensene av oljevirkosomhet i et sårbart havområde? Problemet er at det er stor forskjell på å si ja til en konsekvensutredning og på å si at man vil vite mer om konsekvensene. Forvirra? Det er akkurat det som er målet til oljetilhengerne.

En konsekvensutredning er det første skrittet mot oljevirkosomhet i et område. Ifølge Petroleumsloven må man gjennomføre en konsekvensutredning for i det hele tatt å få lov til å bore i et område. Setter du i gang konsekvensutredningen, fjerner du med andre ord et juridisk hinder for at oljelobbyen skal få fingra i matfatet. Slike utredninger har alltid ført til oljevirkosomhet i nye havområder, også i sårbare områder der statens egne miljøeksperter har advart mot oljeboring. Derfor er ikke spørsmålet om en konsekvensutredning eller ikke, et spørsmål om å si ja eller nei til kunnskap. Det er første steg på veien til oljevirkosomhet i svært sårbare havområder. Det er en åpningsutredning. Dette vet selvsagt oljeindustrien. OLF-sjef, Gro Brækken, sier på organisasjonens nettsider at de ønsker en konsekvensutredning for å finne ut «hvordan aktiviteten kan foregå» – altså ikke for å få vite om oljevirkosomhet i det hele tatt er forsvarlig.

I januar reiste en gjeng med Nord-Norske ordførere til Oslo med det de kalte et "samla krav fra Nord-Norge" - intet mindre. Sponset av oljelobby-organisasjonen LoVe Petro presenterte de tal-

lene om at et flertall i nord ønsker en konsekvensutredning for statsministeren og media.

Den siste tiden har flere oljetilhengerne tegnet et bilde av seg selv som "avventende" til saken. Med Lofot-ordførere i spissen prøver de å få debatten til å handle om man er for eller mot mer kunnskap gjennom en konsekvensutredning. Dette er en avsporing og en forvirring av debatten. For en stund siden snakket verken oljeindustrien eller andre oljetilhengerne om konsekvensutredning - de snakket om å få åpna om-

rådene for oljevirkosomhet. Hvorfor har de slutta med det? Sannsynligvis fordi de skjønnte at det var en debatt de kom

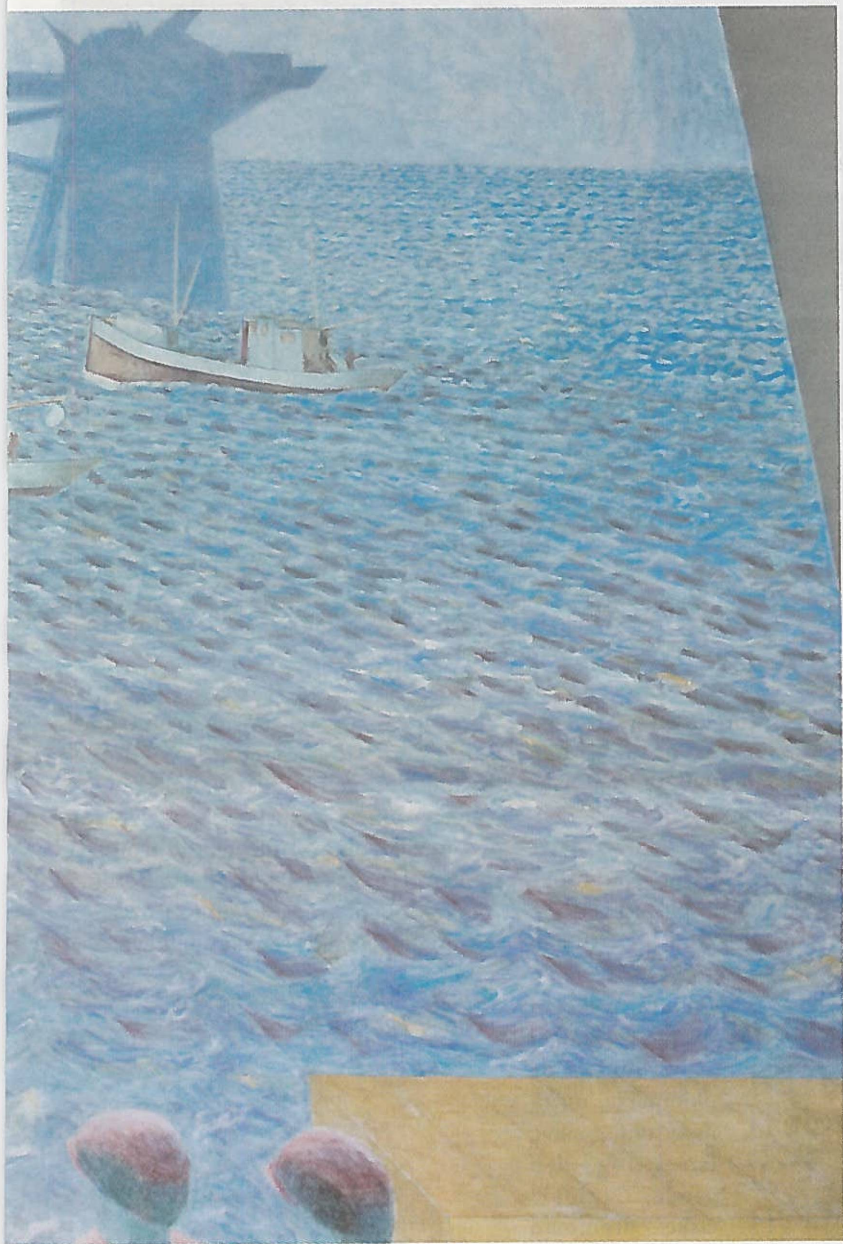
til å tape. Her er en oppfordring til dem: Kall en spade for en spade. Er du for oljevirkosomhet, eller er du mot?

Oljeindustrien har folk flest mot seg. Stikk i strid med ordførernes påstander om et "samla krav fra Nord-Norge" om å sette i gang med åpningsprosess og konsekvensutredning, svarer flertallet i flere undersøkelser at de ikke ønsker å åpne Lofoten, Vesterålen og Senja for

oljevirkosomhet. Motstanden er større i Nord-Norge enn i landet som helhet. Det er ikke så rart, siden vi som bor her vet bedre enn de fleste hvor avhengig landsdelen vår er av de fornybare ressursene i havet. Oljetilhengerne som gjemmer seg bak ønsket om en konsekvensutredning, er ikke ute etter "å samle inn nyttig kunnskap". De vil ha en åpning av et av verdens rikeste og mest sårbare havområder.

Vi har allerede veldig nyttig kunnskap i denne saken. Gjennom forvaltningsplanen for Lofoten og Barentshavet, som første gang ble lagt frem i 2006, er det blitt samlet inn masse kunnskap om havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja. På bakgrunn av denne kunnskapen har alle statens egne miljøfaglige instanser frarådet oljevirkosomhet i disse områdene. Det kan

En konsekvensutredning er det første skrittet mot oljevirkosomhet i et område.

se ut til at oljetilhengerne rett og slett ikke er fornøyd med konklusjonene dagens kunnskap gir. Hvis målet er å få åpna Lofoten, Vesterålen og Senja så er ikke det så rart, for så langt vet vi at havområdene utenfor Lofoten, Vesterålen og Senja er helt unike. Her finnes kaldtvannskorallrev, flokker av spekkhoggere, store sjøfuglkolonier, også torsken da – selvfølgelig. Vi snakker om fødestua til verdens siste store torskebestand, folkens!

Vi kan ikke la oljeindustriens forvirringskampanje lykkes. Spørsmålet om vi skal tillate oljeboring i Lofoten, Vesterålen og Senja er en nasjonal sak - og en internasjonal sak. Disse havområdene er unike i verdensammenheng. Dette gjør at Norge har et internasjonalt forvaltningsansvar. Å åpne havområdene utenfor Lofoten,

Vesterålen og Senja er det samme som å si at det ikke finnes noen grense for norsk oljeindustri. Folkeaksjonen jobber for at det skal settes en slik grense. Hva er mer naturlig enn å sette denne grensa ved et de aller mest verdifulle havområdene i verden?

Åshild Seljord Selboe er medlem i Folkeaksjonen oljefritt Lofoten, Vesterålen og Senja og masterstudent i sosiologi ved UiT.

17. FEBRUAR - 17. MARS 2011

Drømmer du om å bli franskklærer?

Årskurs i fransk for lærere og lærerstudenter ved Universitetet i Caen byr på en unik kombinasjon av språk, litteratur og kulturkunnskap i språkets hjemland.

Studiet passer ypperlig for lærere som søker nye utfordringer – kanskje kan familien bli med?

For studenter er det en perfekt måte å lære seg språket, og få undervisningskompetanse på kjøpet. Søkerne må ha C-språk eller tilsvarende, og generell studiekompetanse.

Studiet tilbys av Universitetet i Oslo, gir 60 studiepoeng og inkluderer fagdidaktikk som gir undervisningskompetanse. Årskurset er godkjent av Lånekassen.

Søknadsfrist: 8. april 2011

Mer informasjon finner du på www.studierutlandet.no

SIU

SENTER FOR INTERNASJONALISERING
AV HØGRE UTDANNING

Okkupasjonen av Vestbredden

KRONIKK

ERIKA S. MORTENSEN

erika_mortensen@hotmail.com

Så sitter vi her, da. Over 60 år etter at Staten Israel ble opprettet, og begrepet "Midtøsten-konflikten" fikk et innhold og ble en av de mest langvarige verkebyllene i nyere tids historie. Det virker som det er en evig sirkel av innledende fredsforhandlinger og mislykkede sådanne, og vi spør oss; hvorfor i all verden blir det ikke fred?

"Det jødiske nasjonalhjemmet" Israel ble opprettet 15. mai 1948 i Palestina, som et endelig plaster på såret fra Vesten etter at Holocaust hadde kostet 6 millioner jøder livet. Reaksjonene fra nabolandene var ikke uventet opposisjon, og det brøt umiddelbart ut i krig.

15. mai har dermed blitt en merkedag med to vidt forskjellige markeringer; mens Israel feirer nasjonaldag, sørger palestinere verden over for at det har gått nok et år siden "Al Nakba". Også kjent som "katastrofen" - hvor 700.000 palestinere måtte flykte fra sine hjem, uten rett til å returnere.

Det paradoksale den gang var hvordan Vesten kunne bøte på sin dårlige samvittighet overfor jødene gjennom å erstatte et folks rett til land med et annet. Dette paradokset har videreutviklet seg, slik at Israel selv har blitt en okkupasjonsmakt som undertrykker og fordriver en etnisitet gjennom forskjellige sosiale og politiske tiltak. Eksempelvis kan nevnes det økte antallet folkerettsstridige israelske bosettinger på Vestbredden. Til tross for at disse områdene er anerkjente som palestinsk territorium. Videre bygges det motorveier fra Israel og inn til bosetningene og de største byene, som er forbeholdt israelere også inne på palestinsk område.

Det mest illustrerende er likevel den pågående byggingen av en 709 km lang mur, som snirkler seg inn på Vestbredden og gjør en lettvinthverdag til et fremmed begrep for alle som må krysse barrieren. For å komme gjennom, må en passere kontrollposter styrt av isra-

SEGREGERING: Den israelske blokaden av de palestinske områdene er ennå et viktig symbol på Israels okkupasjonsstyre.

elske soldater. Og for dem med palestinsk ID kan dette bety timevis i kø, og avslag for gjennomgang eller portforbud.

Hva er så poenget med disse tiltakene? Svaret jeg fikk da jeg spurte en israelsk vakt på flyplassen i Tel Aviv, var "security measures". På en annen side - hvordan kan israelsk utbygging og bosetting på Vestbredden forklares som sikkerhetstiltak? Dette er åpenbart provokative handlinger som ikke akkurat uttrykker respekt for verken fredsforhandlinger eller det palestinske folk.

Dersom vi kategoriserer de forskjellige tiltakene, ser vi at bosetningspolitikken har vært en del av Israels strategi for ekspansjon av landområder siden 1970-tallet. I 2002 startet den lenge planlagte byggingen av muren, som et

"sikkerhetsmessig tiltak" etter at et palestinsk opprør (bl.a. på grunn av den stadige okkupasjonen) i 2000 ga back-up for et slikt "behov".

Dette har resultert i at Israel kan utøve full kontroll med den palestinske befolkningen, samtidig som bosettingen fortsetter. I dag er den prosentvise be-

Mens Israel feirer nasjonaldag, sørger palestinere verden over for at det har gått nok et år siden "Al Nakba".

folkningsveksten nesten tre ganger så høy inne på de okkuperte områdene enn i selve Israel, og den gamle, sionistiske drømmen om et fullstendig Israel kan være innen rek-

kevidde. Dette skjer til tross for at FN har fordømt Israels politikk gjennom et rekordhøyt antall resolusjoner, samt en dom fra Den internasjonale domstolen i Haag.

Prisen for at Israel seirer på denne måten, vil i så fall være en ny "Al Nakba"

for palestinere og et prinsipielt fall for det internasjonale rettssystemet, FN og folkeretten. I motsatt fall må vi i det internasjonale samfunnet aktivt fordømme Israels grunnleggende brudd på folkeretten. I så måte kan dette fremme tanken om at fredsbygging forutsetter et diplomati med respekt og likeverd.

Erika S. Mortensen er medlem i FN-studentene og studerer juss ved UiT.

Akademisk Kvarter

www.ak.uit.no

Nord-Norges største bokhandel

Manglende toleranse

Det er med stor undring jeg ser Daniel Sjørdahl, studentparlamentsmedlem, sitt innlegg i Utopia nr 2., 2011. Å sette problemet med plass på dagsordenen er et godt formål, men å gå etter en av de svakeste studentstyrte klubbene på universitetsområdet er langt bak mål. Det er ikke fritt for at Imladris, klubben med et nerdete navn, og nerdete medlemmer, som har to små rom som benyttes flittig, kanskje er et enkelt mål.

En spiller brettspill, kortspill, rollespill og egentlig alle andre spill som stort sett tenkes kan, og en utelukker ingen.

Imladris representerer en liten fantasi-flukt i en ellers grå hverdag for mange studenter – mer enn 30, faktisk – som kanskje nedprioriterer det mer tradisjonelle studentlivet med høy musikk og øl til fordel for å være bøynd over kort eller rollespillbøker, kasting av ternin-

ger, høyløtt latter og mye drikking av brus. Dette er aktiviteter som gjerne er prioritert av de som er mer marginalisert i en sosial sammenheng – å være en nerd er ikke alltid positivt ment, og Imladris er i hovedsak en studentklubb for nerder.

Å dermed blande kortene mellom først å fronte en høyverdig sak – plassman-gel på Universitetet i Tromsø – samt

å sette spørsmålstejn med praksis når det gjelder kollokvierom og reservering av disse – er for så vidt Daniel Sjørdahls privilegium. Jeg ønsker ikke å blande meg opp i det. Å gå derfra til å angripe en studentstyrt spillklubb på universitetets område vitner derimot etter min mening om manglende toleranse for de som har valgt annerledes når det gjelder fritidssysler.

JENS-ARTHUR LEIRBAKK
nerd (og stolt av det!)

Åpent brev til Daniel Sjørdahl

La oss først og fremst si at vi er helt enige i grunnpremisset i ditt innlegg i Utopia 2/2011 der du skriver om at det trengs flere lesesalsplasser og kollokvierom for studentene ved Universitetet i Tromsø. Studentforeningen Imladris stiller seg likevel svært undrende til din fremstilling av "faktaene" angående vår disposisjon og bruk av "det ekstra rommet". Vi ville forstått kritikken dersom beskyldningene dine om at vi holder av "[...]et ekstra rom som benyttes annenhver tirsdag[...]" hadde rot i virkelig-

ten, men slik som bruken av rommet er nå, klarer vi ikke helt å forstå hvorfor du velger å gjøre oss til skyteskiver for din frustrasjon.

Vi forstår enda ikke hvem som er kil-den til de opplysningene som ligger til grunn for ditt bilde av vår aktivitet, og vi beklager å måtte meddele at opplysningene du har mottatt, er gale. Men siden du ikke har hatt tid til å sjekke faktaene dine, vil vi gjerne få lov til å korrigere deg: Rommet det er snakk om

blir ikke bare brukt annenhver tirsdag. Rommet blir brukt hver onsdag ettermiddag, hver fjerde helg og i de fleste høytider (som jul og påske). I tillegg brukes rommet nærmest daglig som debatt-rom, oppholdsrom og studie-rom.

Vi ser jo helst at vi får beholde rommet som vi allerede lar folk benytte som kollokvie-/grupperom på de tidspunktene der vi og våre medlemmer ikke aktivt bruker det. Vi har aldri bedt folk

som benytter rommet til kollokvierom om å forlate det, eller lagt hindringer i veien for at folk skal kunne bruke det. Vi ønsker at rommet skal kunne brukes av studentmassen, men du er kanskje klar over at noen av studentene som mangler lesesalsplass kunne benytte de nærmere 150 plassene som står ledige på KS-biblioteket i skrivende stund, og som har vært ledige lenge?

STYRET I STUDENTFORENINGEN IMLADRIS.

når livet blir for stort eller for lite..

DEN NORSKE KIRKE

STUDENT prestene

I TROMSØ

tor.stranda@uit.no 91342023

kari.nedgard@uit.no 97003476

<http://uit.no/studtjenester/957>

JOMFRUTUR: Swankmajer har laget musikkvideo. Her chiller de mellom opptakene.

Pyramidedans

Den frisinnede elektronikaduoen Swankmajer, basert i Tromsø og Trondheim, bestående av Hans Christian van Nijkerk og Jan Frode Haugseth, er klare med sin første musikkvideo "Infatuation". Gruppas første utgivelse, EP-en *Virtual Love* kom i høst. Duoen karakteriserer videoinnspillingen, som foregikk i Asker sentrum, slik: "Vi danset oppå en pyramide i motlys, vi løp gjennom gangtunneler i morphsuits, og vi kastet en prøvedukke utfor en bro. Alt dette mens folk samlet seg, glante, og lurte på hva som skjedde. Noen barn spurte om barne-TV var på besøk".

Se det hele på:
<http://vimeo.com/thekencreative/infatuation>

Daud bikkje

Hålogaland Teater får fra 19. til 26- februar konkurranse av Teater Aksens oppsetning *Død hund*. Erik Smith-Meyer, kanskje mest kjent for filmen *Svidd neger* – ifølge VGs anmelder "heidundrende tøvette crazy-humor" – har skrevet originalmanus til stykket, som beskrives som "en svart og absurd komedie fra en begravelse utenom det vanlige". Det er mulighet til å se stykket hele neste uke på Rådstua Teaterhus.

Våren på Marg

Det lille forlaget MargBok har lagt fram sin utgivelsesliste for våren. Diktsamlinger av Olava Bidtnes, Truls Horvei og indiske Anjum Hasan, sistnevnte gjendiktet til norsk av Lene E. Westerås, sørger for at den litterære Tromsøvåren får en dåm av poesi. I tillegg til diktene droppes Markus C. Feursteins barnebok om grisen Olli og nok et nummer av tidsskriftet Marg på markedet før sommern kommer.

Drømmer om Litteraturhus

Vi setter oss ned med to forfattere fra forlaget MargBok, for å diskutere den snart realiserte drømmen deres om et litteraturhus i Tromsø.

KJETIL ENGH AASEN
 TRYM LINDELL (FOTO)

Det har lenge vært snakk om at Tromsø skal få sitt eget litteraturhus, men først nå ser drømmen ut til å bli realisert. Det er etter suksessen til Litteraturhuset i Oslo at Tromsø-planene har fått fart på seg. En idé som først oppsto i Tyskland, som senere ble adoptert av Oslo, og som Oslo har gjort til en større suksess enn sitt opphav.

– Jeg har vært i Berlin og sett, og de kommer ikke i nærheten til å ha det samme miljøet de har i Oslo nå. Oslos Litteraturhus er både mer levende og mye større, forklarer Lene E. Westerås, som er styreleder for prosjektet i Tromsø, i tillegg til å være forfatter og forlagsredaktør i MargBok samt tungt involvert i Ordkalotten, Tromsøs internasjonale litteraturfestival.

Forfattere med initiativ. Initiativtaker og leder for prosjektet er Jens Harald Eilertsen, som i lang tid har hatt flere sentrale roller i nord-norsk kulturliv. Også han har skrevet flere bøker. Westerås og Eilertsen, som begge jobber i MargBok, har kanskje vært de viktigste personene i prosjektet. De har hatt god kontakt med Litteraturhuset i Oslo siden starten, og snakket mye med Aslak Sira Myhre som har vært prosjektleder der. Westerås understreker samtidig at Tromsøs prosjekt ikke er en kopi av Oslo, men at deres kontakt med dem har vært viktig for å få input og råd om hvordan de kan gå frem. Søringene har generelt vært veldig behjelpelige og positivt innstilt til prosjektet.

Dette vil føre til at de litterære personene i Tromsø kan nyte kaffen sin sammen med hverandre, men også med de som ikke skriver bøker.

Jens Harald Eilertsen

Prosjektet startet offisielt opp i 2008 med veldig tidlig planlegging, men det er førstes nå at midlene begynner å komme inn, og ting kan begynne å ta form. De har kontakt med et par mulige bygninger, men vil på dette tidspunktet i prosessen ikke meddele hvilke, i og med at avtaler og bestemmelser ikke er i boks. Det som i alle fall er sikkert er at det skal få plass i byen, og at det skal være i sentrum.

Husets innhold. På spørsmål om hva slags slagplan de har for å lokke til seg publikum, svarer Westerås bredt.

– Jo, vi tenker på strategier, og vi har vært i kontakt med mange aktører. Det er jo skribentorganisasjoner og andre litterære grupper spredd utover

hele byen som kan samle seg her. Viktig er også litteraturfestivalen, som tidligere ikke har hatt noe fast sted å være, samt forfatterstudenter som kan tilbringe tiden sin der, istedenfor å være gjestestudenter på eget fakultet.

– Vi har også nær kontakt med kontakt med Fritt Ord, Norsk Kulturråd og Norsk forfatterforening, alle naturlige samarbeidspartnere, og vi har slagplan om hvordan vi skal gjøre dette huset spesielt, tilføyer prosjektleder Eilertsen.

Eilertsen snakker videre varmt om husets rolle innenfor oversetting, som er spesielt viktig så langt nord i Norge. Det finnes mye samisk kultur her, samt at veien er kort til Sverige, Finland, Russland og til en viss grad også Grønland. Han snakker også om at Nord-Norge har en god del litteratur som må transformeres og forstås. Det er også viktig at huset blir en arena for debatter, dialoger med presse, film, drama og ungdomsrevyer. Huset vil inneholde skriveplasser, bokhandel, kafe, kontorfellesskap til foreningene, scenerom og leiligheter til reisende. Dette speiler mye av det samme som i Oslo.

– Dette vil føre til at de litterære personene i Tromsø kan nyte kaffen sin sammen med hverandre og med de som ikke skriver bøker, sier Eilertsen.

Et sted også for studenter. Eilertsen ser på litteraturhuset som et sentralt sted for studenter som er alt fra litt interessert til veldig interessert, og han håper at det kan bli et nytt naturlig bindeledd mellom sentrum og campus. Noen spør seg kanskje om de vil få noe konkurranse, fra for eksempel Driv som i dag er

kommentar
ANDREAS HELLENES
kulturredaktør
andreas@utropia.no

Litteraturhus

English
page 20

ENTUSIASTISKE: Jens Harald Eilertsen og Lene E. Westerås er forfattere og initiativtakere til prosjektet om å få et Litteraturhus i Tromsø.

en sentral møteplass for studenter (og som også ønsker å bli et mer sentralt sted for debatter og andre kulturelle aktiviteter), men Westerås tror ikke at det vil komme til å bli et problem eller i det hele tatt en faktor, siden de to husene vil bli veldig forskjellige. Men hvis det skulle bli konkurranse, vil det i så fall være positivt, mener hun. Bibliotekene i Oslo ble litt nervøse når de fikk høre om Litteraturhuset, men har isteden sett økt utlån som utfall.

Forfatterstudiet på Universitetet har også en viktig rolle i opprettelsen, der de er med i samlingen av mange organisasjoner som står bak prosjektet. Men amatørforfattere er også velkomne til å ta del i huset, og her trekker de frem at de vil overføre Oslo-ideen Åpen Mikrofon, der de som ønsker det kan komme og fremføre sine egne verk. Konkurransen som er arrangert av foreningen "lles" har hatt vinnere fra Tromsø tre år som har gått videre til den internasjonale konkurransen.

Sentrumsnært. Å få tak i et hus i sentrum er ikke nødvendigvis en lett affære, men kommunen har vært veldig behjelpelig med og få de riktige avtalene på plass, kan Westerås og Eilertsen fortelle. Og da kan altså planene om konkrete ting i huset – arkitektur, innredning – ta til. I og med at Litteraturhuset skal få så mange forskjellige funksjoner er dette viktig å få riktig tidlig.

– Mye arbeid gjenstår, men vi er glade for å ha brukt så god tid som to år på å bygge et solid fundament, sier de to.

Avslutningsvis snakker Westerås om hvordan hun ser for seg at Litteraturhuset vil bli et kulturtårn i Tromsø, både fysisk og mentalt. Og selv om de ikke vil ut med de aktuelle byggene som vurderes, holder Westerås på å forsnekke seg, men ender opp med bare å si at forslagene av lokaler er veldig gode og at de ligger i sentrum. Om Litteraturhuset i Tromsø vil stå klart til 2012?

– Litt tidlig å si, sier Westerås, men vi skal gjøre så godt vi kan!

Ja takk til flerbrukshus

Da Litteraturhuset i 2007 ble åpnet i Oslo lærerskoles gamle bygning, fikk hovedstaden en ny storstue. Siden oppstarten har huset bak Slottsparken gått fra suksess til suksess. Selv om arrangementene iblant har en dåm av Oslo 3, av lekestue for "the chattering classes", er virksomheten i det store og det hele variert. De eventuelle rammenes litteraturbegrepet skulle lagt er for lengst sprengt vekk – nå sendes NRKs torsdags-satsning Debatten direkte fra Wergelandssalen. Det politiske klubbkonseptet Popvenstre fra kjelleren på huset er et annet eksempel på flerbruk.

Med inspirasjon fra Oslo og midler fra INTRO har initiativtakerne til prosjektet Litteraturhus Nord nå fått vind i seilene. De krysser fingrene for at Litteraturhuset i Tromsø kan åpne dørene så tidlig som til neste år. Dette er svært gode nyheter for kulturinteresserte byboere og studenter. Vi har sett hva Verdensteatret har hatt å si som TIFFs eget kinohus midt i byen. Kanskje kan et Litteraturhus på samme måte gjøre for eksempel Ordkalotten mer synlig hele året, i form av forskjellige forfattermøter og opplesningskvelder. Også skal jeg driste meg til å slenge på et særskilt ønske på vegne av studentene, som etter all sannsynlighet er en gruppe Litteraturhus Nord vil gjøre klokt i å ta hensyn til. Mitt ønske og håp er at byens største mangelvare, nemlig en levende debattscene, omsider kan ryddes til. Jeg mener debatter er viktige av mange grunner. Både lokale og nasjonale makt-havere bør bli stilt til veggs av og til. Et bedre debattmiljø gjør terskelen lavere for å slenge med leppa mot politikere og andre i posisjon. I Oslo har Litteraturhuset økt interessen for folkemøter og foredrag. La oss håpe det kommende Litteraturhuset i Tromsø også blir et flerbrukshus som får fart på dette. Studenthuset Driv sier selv at de gjerne skulle gjort mer på dette området, men foreløpig er det bare fromme ord og ønsker. Denne forsømmelsen står som en grell kontrast til det ellers fantastiske konserttilbudet huset tilbyr målgruppen.

FILM TIL FOLKET: Guro Vrålstad og Ronny Bratten fra filmklubben tilbyr studenter et halvt år med film for skarve hundre spenn.

Femti år i filmens tjeneste

Tromsø Filmklubb feirer seg selv og sine medlemmer med å tilby hele vårprogrammet for hundre spenn. Vi møtte bakkemennene like før visningen av semesterets første film, Federico Fellinis Casanova fra 1976.

ANDREAS HELLENES
RYAN JOHNSON (FOTO)

Filmklubben er en frivillig drevet forening som er til for å ivareta og vise alternativ film. De holder hus i TIFFs storstue, Verdensteatret Cinematek.

– Vi konkurrerer ikke med Cinemateket, alle filminteresserte tjener på dette, sier Guro Vrålstad, leder i Filmklubben.

Det er nå i 2011 femti år siden filmglade tromsøværingene dro i gang klubben, og dette skal markeres. Bursdagsgaven fra Filmklubben til alle potensielle medlemmer er alle semesterets filmer for en hundrelapp, forteller Vrålstad.

– Stort billigere enn dette kan det ikke bli, sier Ronny Bratten, som er medlem av styret.

Mangfold på lerretet. Hundre kroner på semesteret gir en snittpris på om lag 4, 50 kr per film, opplyses vi senere om. Dette er gjort mulig gjennom avtale med nye distributører. Den nye avtalen har også konsekvenser for hvilke filmer som vises.

– Digitalisert film gjør muligheten for mangfold på lerretet mye større, forteller Bratten.

Det er styret i Filmklubben som står for programmet, og de har valgt å dele inn

semesteret i temabølker. Til helga er for eksempel temaet kinesisk film.

– Da blir det pause i den fem timer lange filmen med servering av kinamat, selvfølgelig inkludert i billettprisen, forteller Bratten.

Andre smakebiter fra vårens program er 3D-visning av Friday 13th, stumfilmkonserter og arkitektfilm, det siste i samarbeid med en arkitektforening. Noe for de fleste, mener de to.

– Programsjefen hadde som mål at alle skal finne minst én film på programmet som er valgt for dem, forteller de.

Satser internasjonalt. Studenter har alltid utgjort en stor andel av medlemsmassen, som i dag teller et sted mellom

to og tre hundre personer.

– Jeg vil anta at det er et 50/50-forhold mellom studentmedlemmer og andre medlemmer, sier Vrålstad.

– Halvparten er studenter, den andre halvparten Vinmonopol-ansatte, ler Ronny Bratten.

Filmklubblideren er opptatt av å få med flere internasjonale studenter som medlemmer. For å lokke disse inn i kinosalene, har Filmklubben sørget for at alle filmer som vises dette semesteret er enten engelskspråklige eller teksten på engelsk.

– Studenter er tradisjonelt viktige for oss, og vi ønsker flere av de internasjonale studentene på våre filmer, avslutter hun, i det Casanova skal starte.

”**Stort billigere enn dette kan det ikke bli.**

Ronny Bratten, Filmklubben

Tromsø Filmklubb

Grunnlagt i 1961, og feirer dermed femti år i år. Filmklubben viser film to ganger i uka, onsdager kl 19.00 og lørdager kl 15.00, alltid på Verdensteatret. Medlemskap som gir adgang til alle vårens filmer koster hundre kr.

Kongens tale
Tom Hooper
Konge mot sin vilje. I filmen *Kongens Tale* (*The King's Speech*) møter vi Colin Firth i rollen som prins Albert hertugen av York, sønnen til mellomkrigstidas kong George V av England. Som medlem av kongefamilien er en prinsens offentlige oppgaver å tale til folket ved visse anledninger, samtidig som det er viktig å ha en stemme i radio – BBC er nettopp blitt grunnlagt.

Dette gjør det hele ganske vanskelig for en hertug som nemlig sliter med stamming. Så hertugens kone (spilt av Helena Bonham Carter) tar med mannen til stammeterapeuten Lionel Logue (briljant spilt av Geoffrey Rush), som på sin egenrådige måte skal få has på problemet.

Filmene skildrer forholdet mellom en kongelig og en vanlig borger, der den vanlige borgeren Lionel må bryte ned alle klassemurene for og nå frem til den sta hertugen, slik at han kan finne kjernen til problemet. Her blir vi vitne til den hjerteskjærende kampen mot stammingen og et usannsynlig vennskap mellom to sterke personligheter fra hver sin klasse. Som tittelen henter til blir hertugen omsider konge etter at hans bror Edward VIII (spilt av Guy Pearce), som egentlig er først i rekken, går av på grunn av sin kjærlighet til en fraskilt kvinne verken slottet eller regjeringen aksepterer. Samtidig kjenner landet presset fra Hitlers Tyskland, og kongen gjør seg klar til å støtte sitt land i den kommende vanskelige tiden. Alt leder opp til den historiske talen som inspirerte et helt imperium, da andre verdenskrig brøt ut i september 1939.

STOTTREND: Hertugen av York (Colin Firth) prøver å holde tale på Wembley i 1925.

English briefs

50 years in the service of film, p. 20

The volunteer-run Film Club is celebrating its 50th anniversary with a new, low price: 100 NOK for all films shown this semester. Films run twice weekly: 7pm on Weds. & 3pm on Sat. All films are either in English, or subtitled in English. "Students are traditionally important for us, and we hope to see many international students at our films", says Guro Vrålstad, head of the film club.

Dreaming of a literature house, p. 20-21

After the success of the Literature House in Oslo, downtown Tromsø may get its very own. Authors Lene E. Westerås and Jans Harald Eilertsen are working to bring the idea here, potentially by 2012. The Literature House will also be intended as a place for students, though will likely not compete with Driv as the two would serve separate audiences.

Forrige britiske kongefamiliefilm var *The Queen* fra 2006, som vakte stor begeistring blant kritikere og i kinosalene verden over. Denne filmen er om enda bedre, og har med det fått tolv Oscar-nominasjoner. Egentlig er alt med filmen engasjerende; den har et helt fotballag av fantastiske skuespillere, nydelig musikk komponert av Harry Potter-komponisten Alexandre Desplat, og et utrolig manus av Peter Morgan (*Frost/Nixon*, *The Deal*, *The Queen*) for å nevne noe. Filmen er kort sagt rørende, fantastisk og inspirerende, og lar deg ikke slippe før lenge etter rulletekstene er over.

KJETIL ENGH AASEN

Gunnar Goes God

Gunnar Hall Jensen (2010)

Norsk middelklassemann drar i kloster. Gunnar Hall Jensen fikk mye skryt for sin radikalt personlige stil i dokumentaren *Gunnar Goes Comfortable* fra 2003. Igjen viser han styrke med personlig og direkte fortellerteknikk, denne gangen fra verdens eldste kloster i Egypt.

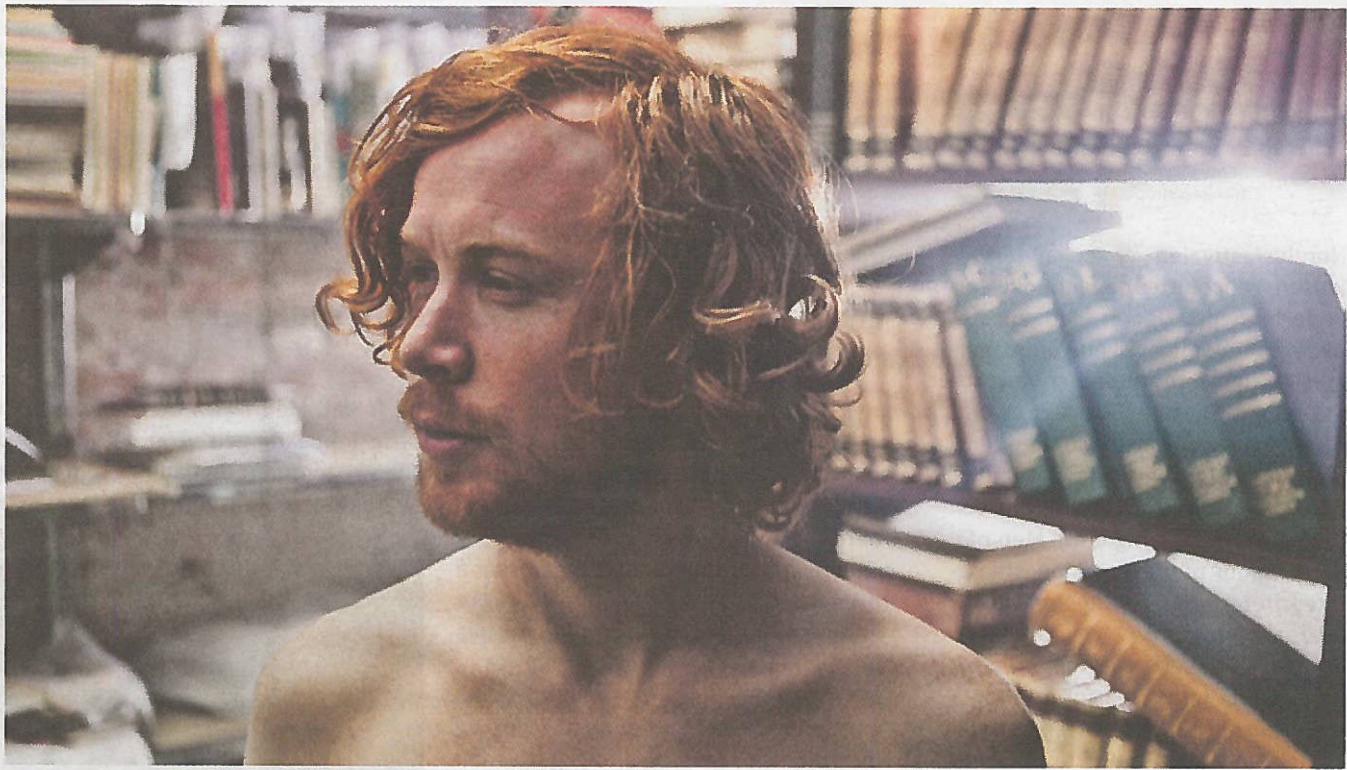
Gunnar er dritleiv livet i Skandinavia. Tomhetsfølelsen gnager i sjelen og grillfester på Sørlandet gjør det ikke bedre. Klosterlivets stillhet, gudssøken og åndelige fokus lokker Gunnar til å ta sin egen søken på alvor. Filmen tar opp banale, men grunnleggende eksistensielle spørsmål på en måte vi kan relatere til.

De første 20 minuttene av filmen er en beskrivelse av en hverdag uten glød. Livet i Norge (eller er det Sverige?) virker meningsløst. Samtidig blir vi presentert for Gunnars filmteam bestående av tre venner. Fortellingen bygger seg gradvis opp, litt sakte i begynnelsen, men kommer seg betraktelig når Gunnar setter seg på flyet til Egypt.

Vel fremme i St. Macarius-klosteret utenfor Kairo blir filmteamet innlosjert og blir snart en viktig del av drivkraften i filmen. Deres egne erfaringer i møte med klosterlivet løper som sidehistorier til Gunnars og vi får et mer komplekst bilde av vanlige menneskers søken etter å finne ut av hva det er de egentlig søker etter.

Filmen gir ingen tydelige svar, men retningen er klar og budskapet enkelt: Kom deg opp av sofaen og gå i kloster! Du har godt av det!

TARJEI KNUDSEN TVEDTEN

BLAMANDAG: Etter sju år på studentkjøret våkner Jarle Klepp (Rolf Kristian Larsen) opp til beskjeden om at han er far.

127 hours

Danny Boyle (2010)

Adventurers of the Facebook Era. Aron is a laid back guy, working as an engineer and spending his weekends climbing. He is the type of a person who crosses over the well-travelled paths instead of following them, and knows all of the cool routes not mentioned in the travel guides. Along the way, he films all of his escapades and presumably posts them on one of the major social

networks. But... Can he make it through the weekend without his cell phone?

Boyle has succeeded in showing the adventurers of the Facebook era – equipped with cameras and camcorders, instead of a reasonable sort of supplies. Until he gets trapped in a canyon, hand stuck between a rock and a heavy boulder, we get to see Aron through different types of video cameras (such as a surveillance camera at his workplace). The filming style either looks like a video posted on a traveler's blog or something modern and music video-like.

And now to the spoilers...

I was painfully aware of the 'famous' scene for at least one month before watching the movie. I guess Danny Boyle knew most people would be (googling Aron Ralston takes five seconds). If he did, then the first scene, when Aron cannot find his Swiss Army knife, takes sarcastic tone. The scene is gruesome,

however vital for the plot and it is by no means redundant. It makes you feel uncomfortable. It shows what nature actually means – and it is not the impressive images from National Geographic. The 'real', wild nature is about instincts, and the most basic instinct for a human being is to survive by all means.

I was hoping for this film to carry such a message. Unfortunately, Boyle truly spoils it with the typical "and he lived happily ever after" (met wife, got a son) – just so you could leave the cinema feeling good about yourself.

BARBARA LESZ

Jeg reiser alene

Stian Kristiansen (2011)

Barn til besvær. Tredje bok i Tore Renbergs romanserie om Jarle Klepp er filmatisert. Som i arbeidet med *Mannen som elsket Yngve* har regissør Stian Kristiansen hatt med forfatteren på laget; han har selv oversatt fra roman til film. Resultatet er ganske godt.

Det er den ukjente datteren til hovedfagsstudent Klepp som reiser alene. Charlotte Isabel Hansen er satt på flyet til Bergen av sin mor, et tilfeldig ligg fra Jarles band-dager i gymnas-tida. Sjuårige Charlottes første møte med pappa inntreffer i en hektisk periode av sistnevntes liv: han har noe på gang med doktorgradsstudenten Herdis, han er litteraturguru Robert Gö-

teborgs yndling og han sysler med planer om en artikkel om favoritten Marcel Proust i Morgenbladet. Det er vordende akademiker pappa er, og foreldresansvar er det siste han ønsker seg.

Tematikken er altså den samme som i boka: studenten som tvinges til å bli voksen, som våkner fra en lang fest med ansvar for et barn. For Jarle ligger ikke dette opp i dagen. Filmen skildrer godt hans desperate forsøk på å flykte tilbake til sitt gamle liv. Mindre gode er skildringene av universitetsmiljøet han vanker i – tidvis paradiske og ofte enkle. Skuespillet er godt, datteren som spilles av Amina Eleonora Bergrem gjør en stor prestasjon. Rolf Kristian Larsen bekler igjen rollen som Jarle på overbevisende måte. Og som i (de tre første) bøkene er det den ufullkomne Jarle Klepp som gjør filmen spesielt severdig. Mye av norsk fiksjon om unge talentfulle menns oppvekst er helteskildringer. Sagaen om Jarle Klepp handler vel så mye om svakheter, egoisme og feighet. Allikevel eller nettopp derfor er filmen verdt å se.

ANDREAS HELLENES

STUFF and Charity at Driv, p. 25

As a part of the Student Film Festival (STUFF), a charity concert was held in order to raise funds for a new building for the domestic abuse crisis center in Tromsø. Construction has been delayed indefinitely due to bad economy. The concert was a cooperation of the Student Parliament, Student Society, UN Students, Driv and featured local bands.

Nordlys Music Festival, p. 22-23

This year's lineup was dynamic as ever, featuring musician Henning Gravok, who is a jazz and cultural institution in Northern Scandinavia. Highlights of the festival included The Shetland Bus concert, which ranged from music performance to reading aloud.

English briefs

tekst: johan harstein, frithjof eide fjeldstad

foto: kristine glinsdal, asya chernova, trym a. e. lindell, tina derakhshan

kommentar

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
ansvarlig redaktør
frithjof@utropia.no

Nordlysfestivalen er et av årssyklusens absolutte høydepunkt for undertegnede. Det er den eneste uka i året hvor jeg virkelig oppdager musikk som frem til da har vært tolt ukjent for meg. Selvsagt er det enkelte programposter som er gammelt nytt, og selvsagt er det andre festivaler som kan tilby ny musikk (ingen nevnt, ingen glemt). Men når det kommer til presentasjon, stil og integritet troner Nordlysfestivalen over alt her nord. 2011 ble intet unntak. Det overrasker meg at ikke flere hadde tatt veien for å få med seg Norrbotten NEOs fantastiske klanger, eller hva med Nordic Voices – kanskje det beste og mest interessante vokalsemblet jeg har lånt mine ører til noen sinne. Sulking, laling, tralling, rytmepust og en mengde andre vokalteknikker ble fremført gjennom en flotte rekke historier fra de svenske dalstrøk. Hver konsert under Nordlysfestivalen er altså et eget konsept med sitt eget gjennomførte uttrykk. Det er ikke som på andre festivaler hvor man vaser fra den ene til den andre konserten, ofte totalt uvitende om hvor man befinner seg eller hva det er man hører på – og hvor man glemmer både musikken og bandnavnet i løpet av neste pils. Ja, jeg setter det på spissen. Men det er nettopp det Nordlysfestivalen handler om. Programmet er satt på spissen, det er musikk med brodd, mening og vekt. Utdfordrende? Absolutt. Slitsomt? Kanskje. Men helt klart verdt det. På disse to sidene har vi tatt for oss årets festival i form av en grundig tekst, en noe kortere tekst, samt noen bilder. Vi kunne fylt en hel avis. Men vi ville ikke få sagt noe mer av den grunn.

Du helvetes Nord-Norge

Henning Gravrok samlet et knippe av sine nærmeste musikervenner og serverte noen av Nordlysfestivalens varmeste og vakreste stunder.

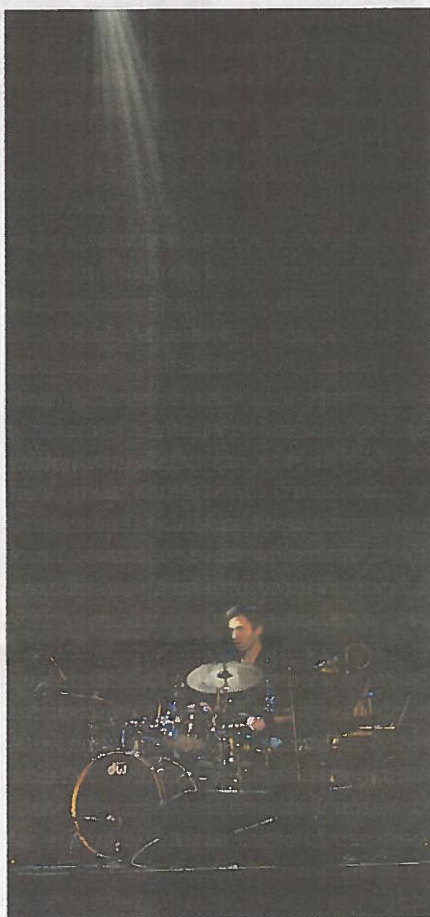
Allsidige Henning Gravrok. En institusjon for nordnorsk jazz og sunn kultur. En frisk, fornuftig og ærlig røst. En briljant musiker, arrangør, lærer og komponist. Det er så mye mer enn en konsertanmeldelse jeg ønsker å bringe til torgs med denne teksten. For eksempel vil jeg i større grad enn hva her er mulig poengtere hvordan Gravrok på forskjellige måter setter livets realiteter i perspektiv, både på mikro og makronivå, på godt og ondt, og hvordan hans musikk er uløselig knyttet til dette. For Gravrok er tilsynelatende like glad i å kommunisere verbalt med publikum som han er i å spille på sine saksofoner. Og uredd sier han det vi andre tenker i det stille om modernitetens sosiale forfall: At sunnheten i det kollektivistiske i større og større grad korrumpes av grådighet og blaserte sjeler. Det er i hvert fall min tolkning. Og videre, at vi rett og slett må finne nye måter for å søke balansen mellom individets behov for utfoldelse og hvordan vi skal tilnærme oss hverandre som et fellesskap.

Du helvetes Nord-Norge. Jeg bruker store ord, det gjør ikke Gravrok. Gravrok forteller små anekdoter, rørende historier og vitser som samlet vitner om en mann med sunne meninger og nærhet til livet. Han understreker hvordan kulturlivet bæres frem ved hardt arbeid av vanlige folk som gledelig tar på seg ansvaret. Fordi de ser verdien i det og fordi det er morsomt, utfordrende, til tider kjedelig og frustrerende. Og han elsker Nord-Norge fremfor nesten alt. Du Nord-Norge, du Nord-Norge, du helvetes Nord-Norge, som han selv sier. Ekte kjærlighet altså.

Festivalens profil. Gravroks meninger, evne til å uttrykke dem, hans budskap og ikke minst hans musikalske talent og forståelse for kunsten han har viet livet sitt til, verdsettes av Nordlysfestivalen. I år er han festivalens profil. To konserter er levert under hans signatur. Først med Gravrok Band på Verkstedet, deretter i utvidet format på kulturhusets hovedscene. En ære ifølge ham selv, fordi Nordlysfestivalen har å presentere god musikk som eneste kriterium. Rett og slett.

Jakobsen i toner. Og god musikk har det blitt gjennom årenes løp. Med et utvalg av Rolf Jakobsens dikt på pulten har Gravrok ført poesiens melodi i pennen. Musikken så vel som tekstene lovpriser det nordnorske, både naturen, kulturen

og folket. Men ikke i den samme pompøse innpakningen vi er så vant med, snarere jordnært og genuint. Omsluttet av bassisten Bjørn Alterhaug (som selv

Arnfinn Bergrabb med Henning Gravrok

er en koloss innen norsk jazzhistorie), trommeslageren Arnfinn Bergrabb og Eivind Valnes på tangenter, presenterte den anerkjente og høyt respekterte musiker veteranen deler av sitt livsverk fra scenen på Verkstedet, til hjertebasert mottakelse. Deretter ventet gårdsdagens konsert på Hovedscenen. Her var besetningen supplert med ytterligere seks gjester.

Henning Gravrok med venner i storsalen på Kulturhuset.

Hovedscenen. Gravroks formidlings-talent er meget overbevisende. Hans munndiaré tilfører musikken ekstra dybde og fin underholdning, og det veksles hyppig mellom brakende humor og vakkert vemod. Så til musikken. Gravroks lett gjenkjennelige komponering tar base i to hovedelementer. Det ene er enkle, finurlige motiv og temaer som det improviseres over, og det andre er melodilinjene. Ett eksempel er den vakre og nedtonede låta A Sweet Northern Summers Song, konsertens åpningsnummer. Mitt utvalgte høydepunkt kom inidertid allerede i andre låta, hvor cellisten Karin Nilsen bygget videre på et fantastisk fint tema, først alene, deretter med kor fra blåserekkja.

Fra fjelljazz til post-bop. Konserten på Hovedscenen viste hvilken bredde, samt potensial og variasjon som lever i Gravroks musikk. Med utvidet og perfekt besetning var arrangementene krydret fulle av nydelige, stemningsfulle kor, spennende dialoger og ikke minst et langt mer vitalt og dynamisk lydbilde totalt sett. Den eminente saksofonisten Frode Nymos bidrag var et særlig friskt innslag, men også vokaldelene med mossingen Marian Lisland, som sang tonesatte dikt av Rolf Jakobsen, utgjorde et velfungerende bruddpunkt og tilførte programmet en mer konseptuell ramme. Dette var langt mer interessant lytting enn konserten på Verkstedet noen dager tidligere. Det var et gledelig sjokk å kunne oppdage at Gravroks musikk kan spenne over alt fra fjelljazz til post-bop (låta Q minner mistenkelig om Cousin Mary fra Coltranes Giant Steps).

Som bestilt. Nuvel. Det siste sist. Avslutningen på denne fantastiske, varme og vakre konserten var et bestillingsbidrag, finansiert av Norsk Komponistforbund.

Stykket, Til jorden (tekst ved Rolf Jakobsen), var et tydelig politisk innlegg til en generell debatt om menneskets oppgaver og fremtid på jorden. Et femten minutters langt verk med en haug av komposisjonsteknisk krutt. Med både deklamering av Jakobsens dikt ved Iren Reppen og fasjonable instrumentale

The Shetland Bus på Verkstedet under Nordlysfestivalen. Ashild Seljord Selboe er medlem i Folkeaksjo-

soli. Kun én utsettelse har jeg å legge til. Hvorfor var jeg den eneste som klappet etter Tore Johansens fløtte trompetsolo, og så igjen etter Frode Nymos kanskje enda bedre saksofonsolo?

Folkelig og kontemporeært

Jenna & Bethany Reid m/ band - The Shetland Bus
Verkstedet, Tromsø Kulturhus
Lørdag 5. februar

Som navnet antyder er Jenna og Bethany Reids *The Shetland Bus* konseptuelt knyttet til andre verdenskrig og begivenhetene rundt motstandsgruppen som gikk under navnet Shetlandsgjengen. Mer spesifikt er oppsetningen i sin helhet tilegnet Jan Baalsruds beryktede flukt fra Rebbensøya til Sverige i 1943, i kjølvannet av et mislykket sabotasjeoppdrag. Etter en kort introduksjon på norsk av programansvarlig ved Nordlysfestivalen Ulf Jensen, fylles lokalet med ulende vintervind. På bredt shetlandsengelsk begynner Phil Goodlad å fortelle historien om hvordan Baalsrud overlevde to måneder utendørs midt på svarteste vinteren, på flukt fra okkupasjonsmakten.

Forestillingen veksler mellom konsert og høytlesning og består av i alt elleve instrumentelle satser, hvor hver enkelt av dem tilsynelatende er ment å illustrere momenter ved historien. Musikalsk drar komposisjonene og framførelsen veksel på skotsk/keltisk folkemusikk, med islett av kontemporær rytmikk fra jazz og funk. Det svært dyktige bandet består av en fløytist, en kontrabassist og en perkusjonist, foruten søstrene Reid på fioliner, piano og vokal. Selv om hver enkelt av musikerne gis minst én anledning til å briljere som individuelle virtuoser, er det Jenna Reid med sin fiolin som dominerer på scenen - kanskje ikke unaturlig i og med at musikken kan

synes å være skrevet med dette instrumentet som utgangspunkt.

Som publikum er det bestandig en fornøyelse å høre dyktige musikere framføre god, forseggjort musikk; så også denne gang. Med mindre man led av kraftig aversjon mot fioliner og folkemusikk ville nok *The Shetland Bus* oppleves av de fleste som relativt tilgjengelig. Med tanke på den helhetlige konsertopplevelsen er det å bruke Baalsrud sin heldedåd som bakteppe naturligvis en svært takknemlig løsning. De som måtte være nysgjerrige på det dramatiske potensialet i denne historien anbefales enten å se den beste norske krigsfilmen noensinne: *Ni Liv* fra 1957, eller høre gjennom *Escape* - som er navnet på plateversjonen av *The Shetland Bus* med Jenna og Bethany Reid, formodentlig på Spotify eller gammeldags CD.

Konserten varte i overkant av en time. De oppmøtte fylte stort sett alle setene, og så stort sett ut til å være rimelig fornøyd med kveldens kulturelle fiks.

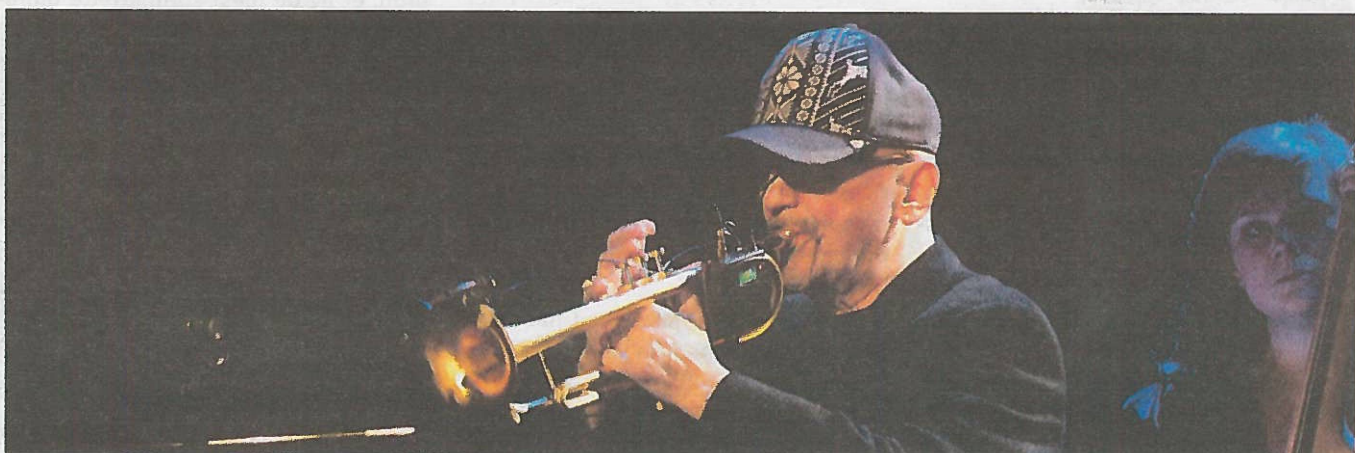
Øvrige bemerkninger? Pluss for marimba på scenen. Minus for at undertegnede ikke kunne skjelve andre studenter enn bilagets utsendte fotograf, blant den lille mengden publikummere. Så fremt man synes det er et minus, da.

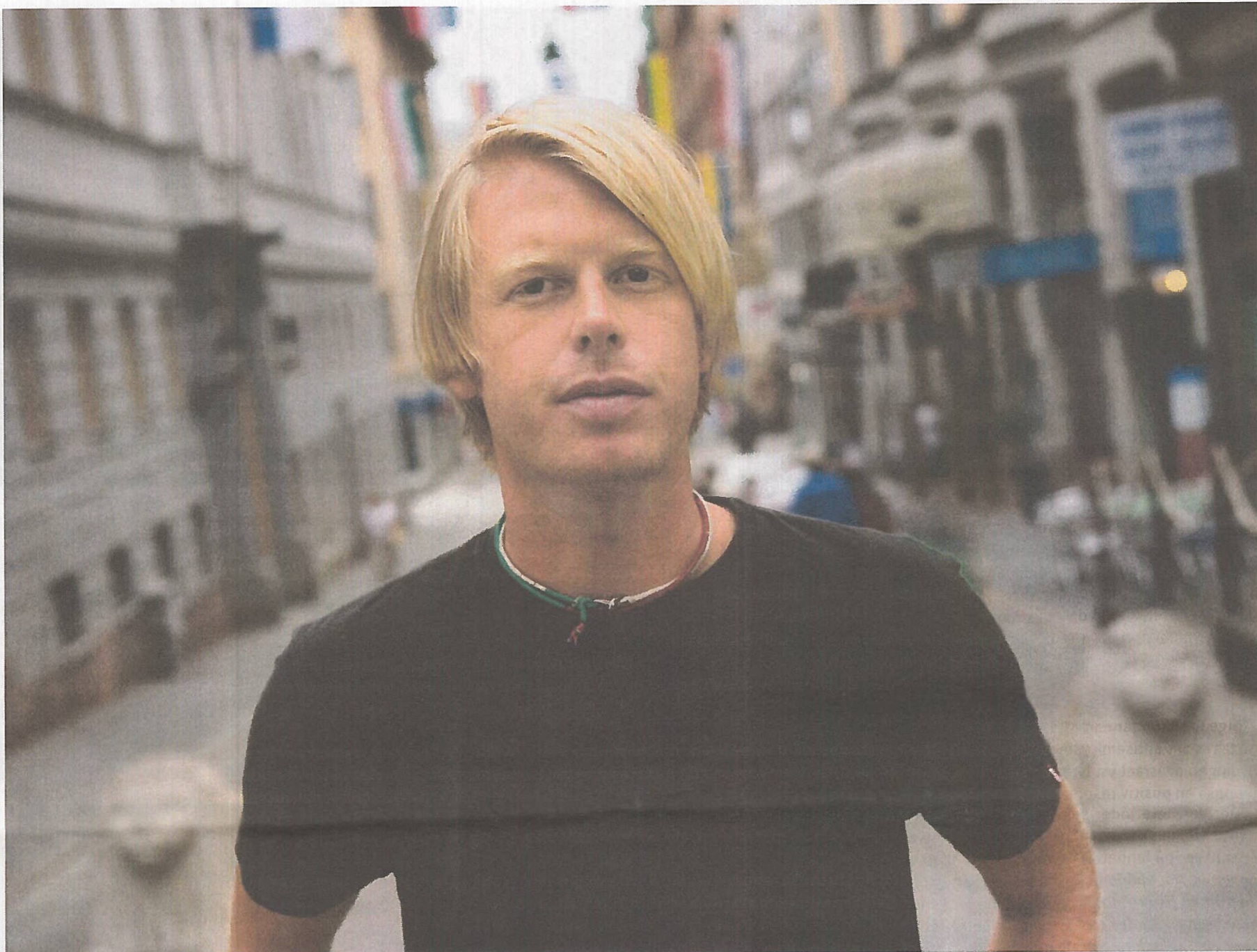
Nordic Voices i Sparebankens festsal.

Nasra Omar i Brasiliansk Eksplosjon

Tomasz Stanko under avslutningskonserten til Nordlysfestivalen.

RAPORTERER VISUELT: Terje Carlsson skildrer Palestineres brutale virkelighet på film. (Foto: presse)

Følelsen av okkupasjon

Vennene til Terje Carlsson trodde ikke virkeligheten i Palestina kunne være så ille som det han sa. Da kjøpte han seg et videokamera for å vise at virkeligheten faktisk er enda jævligere.

ANNE NATVIG

Svettelukten, trengselen, den systematiske undertrykkelsen og de hånlige vaktene. En følelse av krenkelse som trenger gjennom alle forsvarsmekanismer. Terje Carlsson kjente Israels okkupasjon på kroppen da han passerte et checkpoint for første gang, og den følelsen slapp ikke taket.

– Det var helt forjævlig, selv som svenske følte jeg meg krenket. Medias fremstilling av konflikten gir ikke denne følelsen av okkupasjon, og det er den jeg

vil at folk skal kjenne på, sier Carlsson.

Ingen forsoning. Før Carlsson begynte med film, jobbet han i flere år som freelance radioreporter i Palestina for Sveriges radio. Han dekket alt fra illegale ravepartys til svenske innflyttere, men forsoning mellom partene var vanskelig å finne.

– Israelerne jeg pratet med hadde ingen svar, de kunne ikke se for seg noen løsning, bare problemer. Palestinerne er terrorister var den gjennomgående tankegangen, sier Carlsson.

Kjøpte kamera. Etter hvert reagerte vennene hans med at han hadde vært i Palestina for lenge, konflikten kunne ikke være så grusom som reportasjene hans fortalte. Carlsson svarte med å kjøpte seg videokamera og flytte til Hebron, et av de mest konfliktfylte områdene i Palestina.

– I starten kunne jeg ikke filme i det hele tatt, bildene så forferdelige ut.

Heldigvis fikk jeg hjelp av andre fotografer som også dekker konflikten, forteller Carlsson.

I Hebron fulgte han en jenteskole og viser hverdagen til en 17 år gammel Palestinsk jente. Filmen viser en virkelighet som er så vond at den selv med bilder er vanskelig å ta inn.

– Jeg har vist filmen til mange skoleklas-

”

Det var helt forjævlig, selv som svenske følte jeg meg krenket. Medias fremstilling av konflikten gir ikke denne følelsen av okkupasjon, og det er den jeg vil at folk skal kjenne på.

Terje Carlsson

ser og reaksjonene er veldig tydelige, de blir opprørte og sinte. Ungdommene kjenner seg igjen i hovedpersonen, hun er jo akkurat som dem, men hun lever med en daglig undertrykkelse og krenkelse. Det er fint å se et slikt engasjement blant ungdom, sier Carlsson.

Hva med Israel? Under fremvisningene av *Welcome to Hebron*, som kom ut i 2008, fikk Carlsson alltid spørsmål fra publikum om Israel, hva med dem? Hva mener israelerne?

– Jeg fant ut av jeg ville lage en film som svarte på disse spørsmålene. Og det beste som kan vises av Israel er fredsaktivistene, så derfor ble det temaet i *Israel vs. Israel*, forklarer den svenske regissøren.

Carlsson har vært veldig bevisst på hvordan han har fremstilt palestinerne i sin andre film.

– Jeg ville ikke at palestinerne i filmen skulle bli sett på som offer eller at de israelske fredsaktivistene skulle fremstilles som bistandsyttere. Derfor har jeg ikke med noen scene der palestinere takker israelere, i filmen er de sammen i å motsette seg den brutale okkupasjonen, sier Carlsson.

(I følge Carlsson får han ofte hatmail og anklager om antisemittisme, men etter visningen av *Israel vs. Israel* på SVT var det også en positiv respons.

– Det var flere jøder som sa takk, de mente filmen viste Israel på den måten de selv ser på landet. Da tenkte jeg at: nå har jeg oppnådd noe!

Uglamorøst. Det kan være lett å romanisere et liv som utenriksjournalist, en får se verden samtidig som en gjør noe bra for andre.

– Det er et utrolig adrenalinkick å kunne rapportere fra en konflikt som verden trenger å få vite om. Samtidig er det et liv som er ganske uglamorøst. Alle vennene mine har hus og bil og hele pakka, mens jeg bor på et hostel i Jerusalem som verken er isolert eller har varmt vann. Det kan også være risikofyllt å være ute i felten. Da jeg filmet til *Israel vs. Israel* ble vi beskutt. Jeg holdt på å bli truffet, men heldigvis gikk kulen rett mellom beina mine, forteller Carlsson.

Det var flaks for Terje Carlsson, for han, som de fleste andre freelancejournalister, er ikke forsikret.

– Det er kanskje spesielt å velge dette livet, men når man kommer tilbake til Sverige og det største som har skjedd er at svensker skreller bananer i Norge, da er det lett å reise tilbake til Palestina.

STEMNING: John Devil skapte god stemning under veldedighetskonsert.

Veldedighet på Driv

Som en del av studentenes egen filmfestival (STUFF), ble det arrangert veldedighetskonsert på Driv med temaet "vold i nære relasjoner". For femti kroner for studenter og hundre for den øvrige befolkning, skal summen gå til bygging av det nye krisesenteret i Tromsø.

KRISTINE THORSTENSEN
SVEIN RUNE DJUVE (FOTO)

Etter at byggingen av det nye krisesenteret i Tromsø ble utsatt på ubestemt tid grunnet dårlig økonomi har behovet for et nytt bygg meldt seg. Å arrangere veldedighetskonsert på Driv ble en løsning for å samle inn penger. Konserten og STUFF er et samarbeid mellom FN – studentene, Studentparlamentet i Tromsø, SAIH Tromsø, Amnesty, Studentsamfunnet i Tromsø og studenthuset Driv. Inntektene går til det nye planlagte krisesenteret.

Lokale band. Etter et par forsinkelser og noen endringer i programmet var konserten endelig klar til å begynne. Med et beskjedent publikum var Stewart Håseth først ut med sin egenkomponerte låt til krisesenteret "Kofor slå?". Sangen handler om den fysiske og psykiske volden som foregår innenfor husets fire vegger, og gjorde inntrykk på flere av de oppmøtte.

Da "Coffee Stewart and his Troublemakers" entret scenen hadde flere folk sluttet seg til konserten, men det var

først da punkrockebandet "John Devil" spilte sin første låt "Ninja" at stemningen i lokalet økte. Som siste band ut spilte Tromsøbandet "Hjerterå" sine låter i kjent stil, på nordnorsk dialekt, selvfølgelig. Til tross for et alvorlig tema, skapte bandene god stemning blant publikum.

Fornøyde arrangører. Det ble også holdt en appell ved lederen for krisesenteret i Tromsø, Evelyn Berntzen.

– Etter at krisesenteret ble grunnlagt i Tromsø i 1979, har det vært mange mennesker innom hos oss. Jeg kan si dessverre at det er slik, men også heldigvis at de har den muligheten til å søke hjelp hos oss, både alene og sammen med barna sine.

Etter at byggingen av det nye krisesenteret ble utsatt grunnet dårlig økonomi, har tilholdsstedet vært i et gammelt og nedslitt hus, som har begrenset med plass. For å kunne hjelpe flest mulig er det viktig med et hus som kan ta i mot flere og som holder

en god standard.

– Det er et tøft tema dere har valgt, og det står det full respekt av. Da jeg hørte teksten til sangen "Kofor slå?" gjorde det sterkt inntrykk. Den beskriver mye av den hverdagen så alt

Vold løser ingen problemer, men ender bare opp med å skape mange flere.

Evelyn Berntzen

for mange opplever. Vold løser ingen problemer, men ender bare opp med å skape mange flere, avslutter Berntzen.

– Vi hadde en utrolig flott konsert med mye variert musikk. Det kom i alt 98 betalende gjester og rundt 120 oppmøtte totalt. Vi kan klart si at arrangementet har vært svært vellykket, forteller Ingeborg Tennes i FN – studentene.

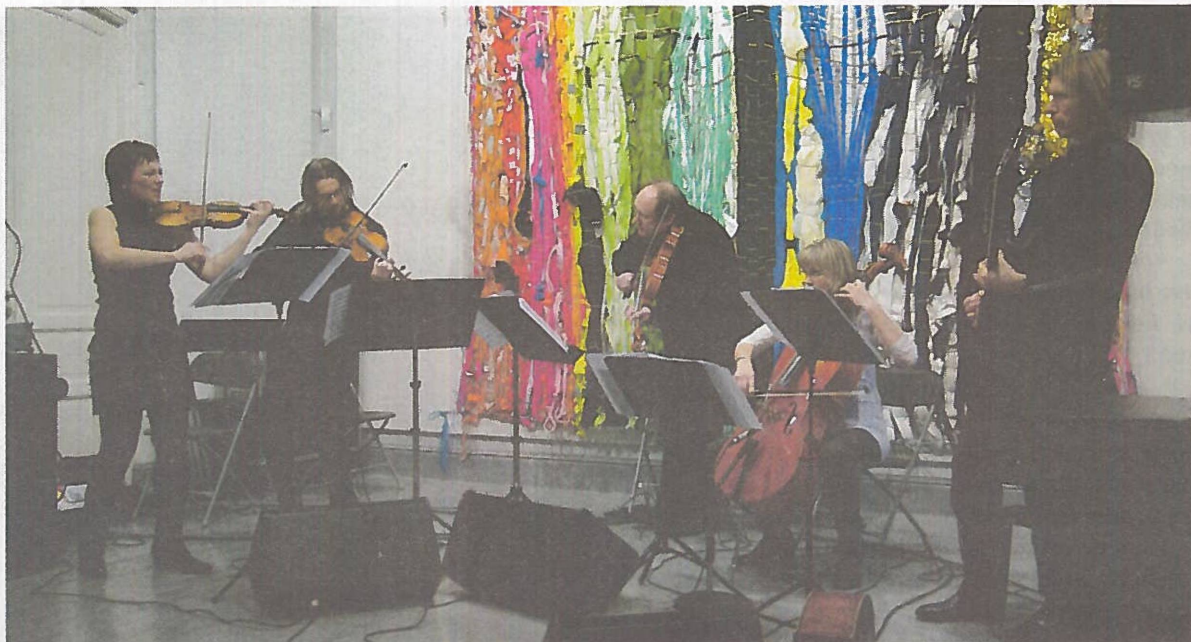
Metal Trains på Kunstforeninga

ERLING MALM (TEKST & FOTO)

Tittelen på forestillingen er en sammensmeltning av de to hovedverkene som ble fremført denne lørdagen, nemlig Karen Tanakas "Metal Strings", og Steve Reichs "Different Trains", men tittelen er treffende også for det øvrige materialet som presenteres.

Det hele åpner med strykeduett for fiolin og cello, et utforskende arrangement av "Night and Day" av Cole Porter, ført i pennen av Svante Henryson, som også trakterer cello på dette nummeret. Videre får vi presentert en original komposisjon av Henryson, en strykekvartett som har et uttrykksmessig fellesskap med åpningsnummeret. Man kan høre inspirasjonskilder fra alt fra Led Zeppelin til Norheim via Stravinskij, og dette er svært spennende lytting. Ensemblet fungerer i tillegg svært godt sammen, og fremføringen er tilnærmet perfekt.

Karen Tanakas "Metal Strings" skal være tungt(!) inspirert av speed metal, etter komponistens eget utsagn, og det er ikke tomme trusler. Verket er svært mørkt og aggressivt, og åpner kaotisk, som en tolkning av avslutningen av Slayers "Raining Blood", og stykkets suggererende avslutning er tydelig stjæling fra dobbelbassrytmene på slutten av "One" av Metallica. Det blir tidvis kanskje vel likt, men det funker absolutt. Verket får enda mer trøkk av at instrumentene er mik-

STØKEN STEMNING: Metal Trains imponerte Utopias anmelder på Kunstforeninga.

ket opp, og Henryson for anledningen har byttet til EL-bass.

Henryson er uten tvil den store stjernen denne formiddagen, og hans kapasitet som musiker understrekes av hans improvisasjonsverk der han trekker inn alt fra irsk folkemusikk til afrikanske rytmer. At improvisasjonen er komplekst bygd opp, og baserer seg på ulike temaer er rett og slett imponerende.

Konserten avsluttes av Steve Reichs "Different Trains" som er et minimalistisk stykke for strykekvartett og lydband. For undertegnede blir det noe anmasende

over den repetitive og meget enkle figuren som danner stykkets basis, og stemmene på båndet er ikke hørbare nok til at det blir interessant.

Alt i alt er dog dette en meget spennende og interessant konsert, og enhver tvil om hvorfor vi har landsdelsmusikere bør vel være som blåst bort i etterkant av et slikt arrangement. Å sørge for at folket kommer i kontakt med ny og kanskje ikke veldig kjent musikk er absolutt en viktig oppgave.

Bjørn Johan Muri

Album: Airwaves - Universal

Jeg skal ikke legge skjul på at jeg siklet litt av tanken på å få anmelde denne skiva.

I det siste har jeg skrevet for mye positiv omtale, og utsiktene for litt nådeløs slakt var en innbydende tanke. Vel, "joke's on me".

For dette var en solid prøvelse å i det hele tatt komme seg gjennom. Jeg skal ikke legge skjul på at jeg liker meg litt feit produsentpop fra tid til annen. Men da skal det helst være skamløse melodiløsninger og over-the-top-kommers selvfølger blottet for enhver kunstnerisk pretensjon. Her faller Muris skive fullstendig gjennom. Produsentteamet virker som de virkelig har lagt en del arbeid i få platen til å låte kontemporer og moderne, og det er et par tilfeller av genuin kreativitet her og der med

tanke på instrumenteringen. Men mannen selv, eller skal vi si brikken, fører til at dette blir en lidelse av de helt store. Stemmeprakten er i utgangspunktet noe diskutabel, og når han samtidig insisterer på å skulle fremstå med "integritet" blir det bare halsbrekkende latterlig. Melodiene er lettbeinte, og tidvis catchy, men det som kunne ha blitt fine popøyeblikk lider en dramatisk død ved Bjørn Johans utførelse.

Styr unna, styr unna, styr unna. Dette er en drøy halvime du heller kunne ha brukt til å støvsuge taket, eller noe annet gøy.

ERLING MALM

Deerhoof

Album: Deerhoof vs. Evil

Deerhoof er ikke som noen tror et søsterprosjekt til Deerhunter, det er faktisk ikke en gang i samme kontorbygning, heldigvis. Deerhoof er egentlig litt mer som Animal Collective, minus eksepsjonell kvalitet. Til nøds er Deerhoof likt det gamle Animal Collective, der de neo-psykedeliske ungdommene var energiske musikere som ville bevise noe, men kanskje ikke fikk det helt til. Det som da er litt rart er at Deerhoof

er seks år eldre enn Animal Collective, og at Deerhoof vs. Evil høres ut som et litt klønete debutalbum.

Dette er eksperimentelt i ganske høy grad, men det betyr ikke at man slipper å tenke før man begynner å klunke på gitaren. Man må faktisk ta på seg tenkehatten å ha i det minste en liten rød tråd, dette også i eksperimentelt og progressive indie. Men også virker vokal, gitar og trommingen i det hele ganske energiløst og som er det utført i et rom med høyt nivå av en ulovlig (i alle fall i Norge) røykbar substans. Vokalen som er i hovedsak utført av ei lita asiatisk dame ved navn Satomi Matsuzaki er regelrett anonym og borderline forferdelig traus, den mannlige støttevokalist er minst like fryktingytende uinspirerende.

Hele albumet burde være automatisk interessant ved å være så eksperimentelt som det er, men de får det ikke helt til å funke. Spenstig, men fortsatt ganske tynt generelt. Det er noen høydepunkter som gjør enkelte sanger hør-

bare og til tider nesten fengende, men det blir dessverre altfor platt og kjedelig. De bedre sangene er "I Did Crimes For You", "Let's Dance the Jet" og "The Merry Baracks", sistnevnte høres ut som noe Jack White kunne vært med på. Men i det store og det hele er det ikke noen stor fornøyelse.

ERLING MALM

Aristillus

Album: Devoured Trees & Crystal Skies

Aristillus er et ungt band, og den norske undergrunnens kanskje viktigste plateselskap for øyeblikket. Bandet oppgir på myspacesiden sin at de spiller indierock. Vel, dem om det.

For dette var en aldri så liten skuffelse. Det lar seg vel ganske greit konstatere at dette er musikk som befinner seg i landskapet hardcore, uten at jeg skal si noe om "post-", "sludge"- eller andre prefikser. Jeg nøyer meg med å påpeke at

Bjørn Johan Muri på Spotify

<http://j.mp/f2DsCW>

Deerhoof på Spotify

<http://j.mp/fVB1PH>

Aristillus på Spotify

<http://j.mp/grhtoD>

Jarle Bernhoft

TRYM LINDELL
RUNA NOTØY (FOTO)

At én person kan lage så fantastisk musikk som Jarle Bernhoft alene er rett og slett overveldende. Tonene og beatene som bygger seg opp etter hvert som sangene tar form for ørene er ikke bare nydelig musikk, men også fantastisk fascinerende.

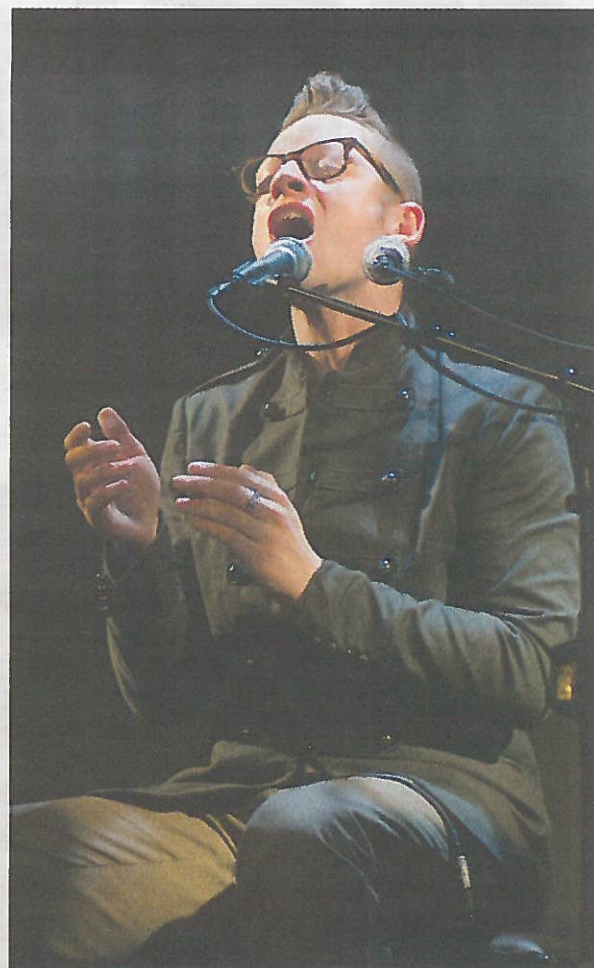
Hvert sete ved Rådstua var besatt av et publikum som virkelig hadde noe å glede seg til denne kvelden. Jarle Bernhoft er den tidligere vokalisten i *Span*, men som soloartist gir han fra seg en ganske annerledes lyd enn hva vi kjenner til derfra. Med kreativ bruk av loopstation, samt både stemme og instrumenter, skaper Bernhoft både vakker og stemningsfull musikk. Alt fra den første sangen var publikum spontant med å synge. Dette lovet svært godt for konserten.

Og den skuffet ikke, med sanger som «Fly Away» og flere andre fra den nyeste platen ble det en svært god konsert. Og musikken trillet ut av høyttalerne. Selv i drikkepausene la Jarle inn en liten beat som pausemusikk. Musikken hans har en god del tilhørighet til Oslo by, noe som kommer til uttrykk ved at albumet *Ceramik City* er en hyllest til hovedstaden. Dette kommer frem av de mange tekstene, som for eksempel i «So Many Faces», en låt som handler om alle menneskene man møter på i Oslo.

Det hele var en fantastisk konsert med et publikum som var med på sang og rytmisk klapping helt fra starten, og som avsluttet med trampeklapp og stående applaus.

ONE MAN BAND: Jarle Bernhoft spilte seg til trampeklapp og stående applaus på Rådstua 9. februar.

Hvert sete ved Rådstua var besatt av et publikum som virkelig hadde noe å glede seg til denne kvelden.

vokalen er det eneste som egentlig er "hard" i klassisk forstand. Gitarene er så å si fri for forvrengning, og trommene er forsiktig spilt og lavt mikset. Faktisk så minner dette mer om en slags blanding av Lukestar og Mew, men med en monoton og velkjent hardcorevokal over det hele, som rett og slett virker noe malplassert. Gitarmelodiene er også relativt anonyme. Lyspunkter er at vokalen er teknisk bra utført, og bandet som helhet spiller tight og selvsikkert. Så her er det helt klart potensiale. Og ettersom gutta er så unge som de er, har de god tid på å finne frem til et uttrykk med større særpreget. Ingen vits å gi opp ennå, men jeg gjesper meg stort sett gjennom denne skiva.

KJETIL ENGH AASEN

Petter Carlsen

Clocks Don't Count, Frisk Pust Records

Petter Carlsen er en finnmarking med et stort talent. Helt siden hans første album *You go bird* fra 2009 har Carlsen vært omgitt av gode kritikere. Platen nådde til en 14. plass på VG-lista, noe som er svært godt for et debutalbum.

Plata er produsert av Christer-Andre Cederberg, som kanskje er mest kjent for sin innsats i bandet Animal Alpha. Cden er spilt inn dels i hans studio Oslo lydstudio,

og dels i Studio Studio på Toten. Musikken her er vakker, men det er likevel som om den mangler noe.

Musikken blir for polert, og med det mister Carlsen sårheten og ektheten vi hørte på debutskiva. Det er ingen tvil om at han har jobbet med å lage et skikkelig popalbum, men i sin iver etter å bli Norges svar på Coldplay blir dette mer kun et Forplay – dessverre.

Petter Carlsen er en flink fyr, men i denne utgivelsen skuffer han noe med sin intetsiggenhet – det er som om han leter etter noe han ikke finner. Det beste er nok å høre ham live, noe du kan få anledning til allerede på Cafe Sånn 3. mars.

Jabba the Butt

Jabba the Butt er et band bestående av to unge, eksepsjonelt flinke fyrer fra Sørreisa. På et spor får de litt drahjelp på gitar og kor, men ellers er det kun Lars-Erik Kroken Mikkelson på trommer, og Rolf Ole Rydeng Jenssen på bass, hjemmelaget synth og vokal som drar dette røffe lydbildet fremover.

Ingen skal beskyldes dem for å satse kommersielt, likevel har Bul'tafestivalen for andre gang tatt dette bandet inn un-

der sine rockevinger – selv om begrepet rock blir for lite når en skal beskrive dette korte albumet. Jabba er innom så godt som alle støysoner i løpet av kvarteret vi får servert her. Selv om Rolf Oles hjemmelaga synth er tøff, er det hans progressive basspill som stjeler det meste av oppmerksomheten. Hans sinte vokal kan få en til å tro at Rolf Ole er en som ble fratatt lekene sine som liten, men det er nok mer imaget enn realiteten. Leketøyene er jo i fri utfoldelse her!

I musikken finner vi referanser fra ulike verk, men det å plukke fra hverandre tekster eller melodier er et hærverk mot Jabbas musikk. Dette er musikk som må nytes i sin helhet, så løp og kjøp – nå!

STEWART HÅSETH

Petter Carlens nettsida

<http://j.mp/igbyF7>

Jabba på Spotify

<http://j.mp/heOp9r>

Cafe Bodega

studentenes egen cafe i hus 2

teorifagsbygget

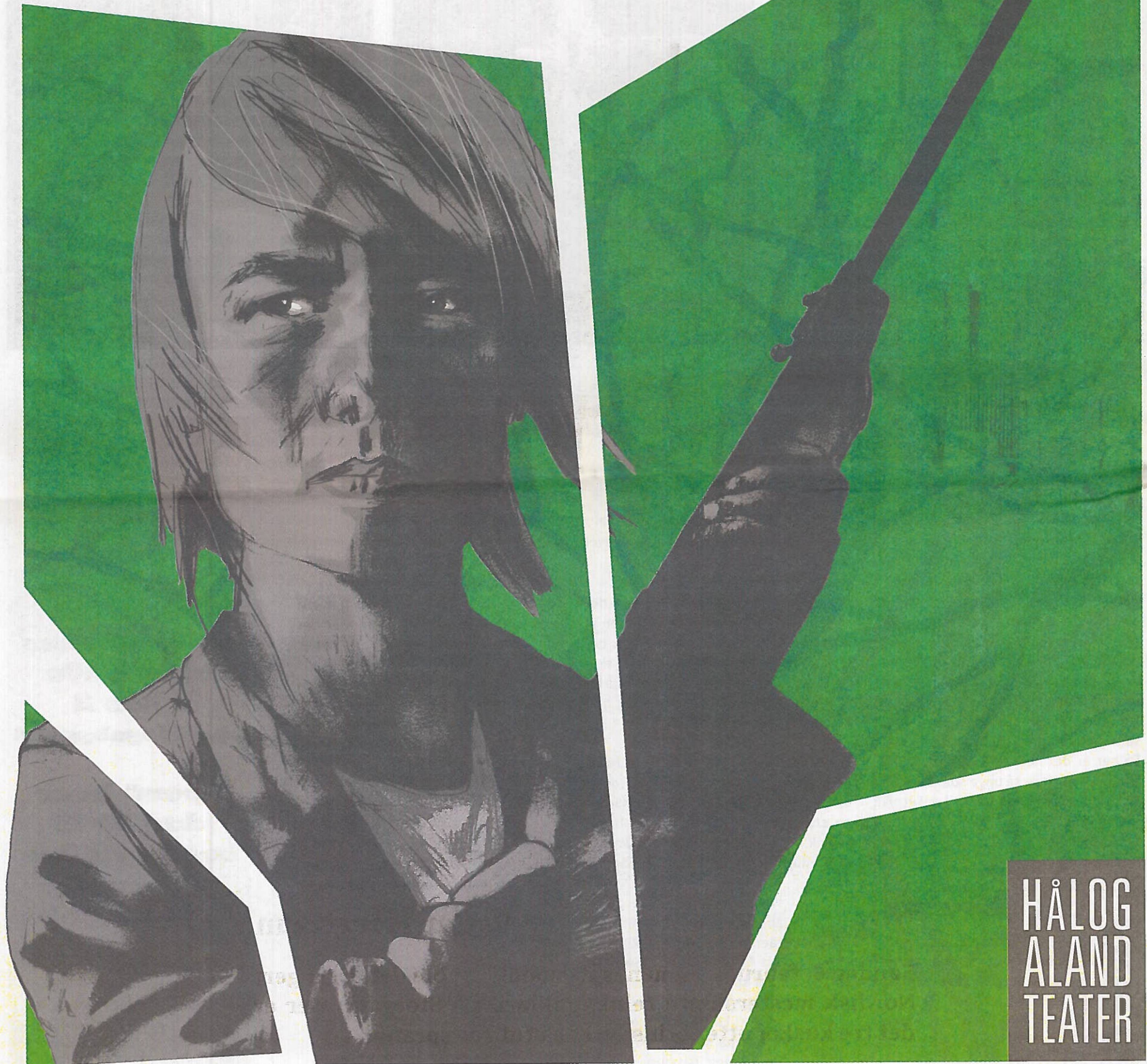
åpent hver dag 12-18

beste vaffler på campus for kun 10 kr

spillkveld mandager 18 - 21

RAGNAR HOVLAND

FREDLAUS

HÅLOG
ALAND
TEATER

SPILLES
PÅ SCENE ØST 3. MARS—1. APRIL 2011

STUDENTPRIS: 130,- (ORDINÆR 180,-)

Ukas foto er en spalte hvor de frivillige i Utopia får slippe til med bildene som forteller sin egen historie.

Vegar Herstrøm

Søndag 6. februar, Samenes nasjonaldag, ble det arrangert Nordisk mesterskap i reinkappkjøring i Storgata. Her er det tre kusker etter reinsdyrene i fullt firsprang.

Out with the bench, in with the coffee bar?

causerie
TOMEK MOSSAKOWSKI

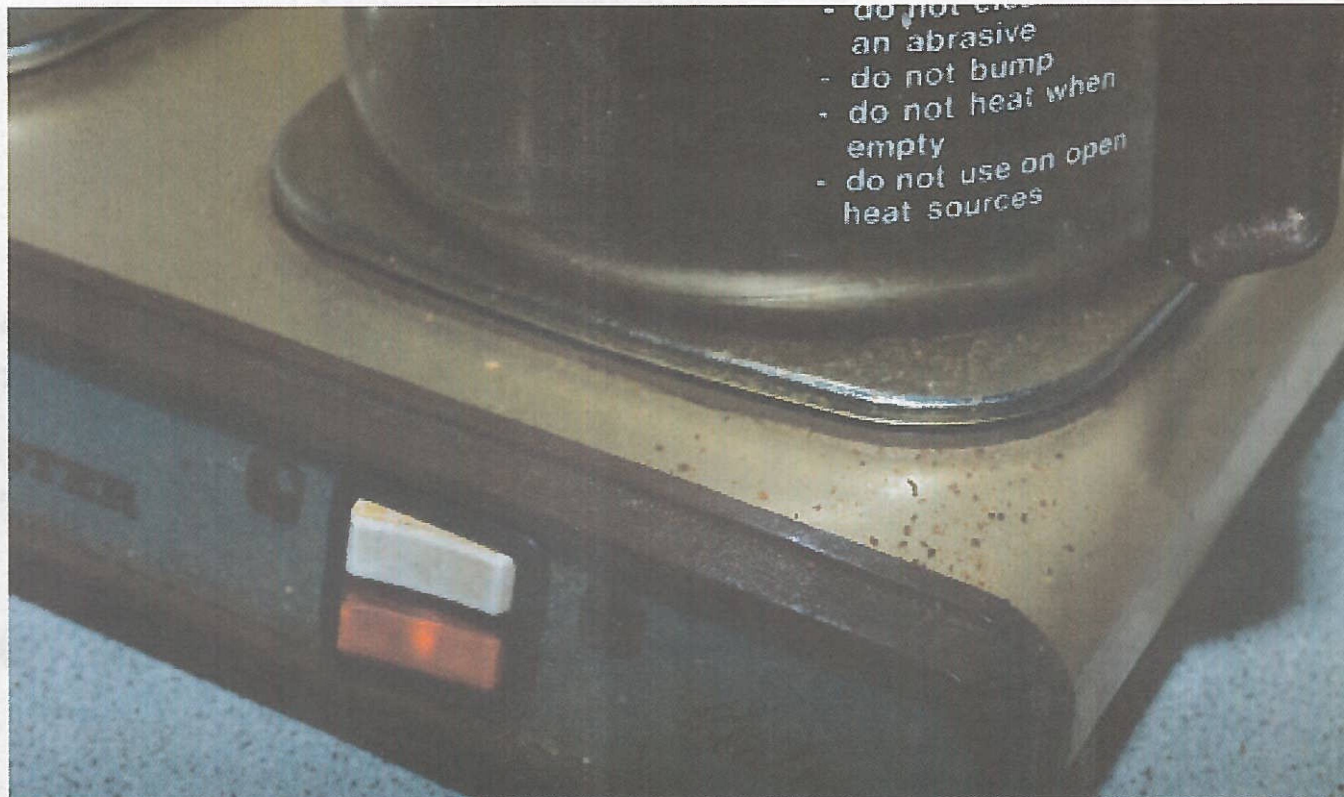
Having successfully advocated for the removal of the **Bench of Doom**, I am now being encouraged to tackle other thorns in our side. My next mission: sorting out the embarrassment that is coffee on campus.

The situation of coffee at UiT is – frankly put – dreadful. We're being forced to pay 14 NOK for a tar-like substance that I personally wouldn't feel comfortable giving to my mortal enemy (you know who you are). Prices continue to rise from there, unless of course you have a small, metal UiT cup. Unfortunately, drinking coffee out of this is equivalent to sipping out of a thimble.

Worse still is the coffee bar, which was due a long time ago but has gone M.I.A. It currently exists in the form of plastic-wrapped materials on the floor. What a

The bar should have been ready by last August.

dick tease. Perhaps those in charge are waiting for a *Fantasia*-style moment where the pieces magically come to life. That may sound

CRUSTY COMFORTS: Tomek Mossakowski's worst nightmare. (Foto: Bjarte Aarmo Lund)

ridiculous, but not as ridiculous as the fact that the bar should have been ready by last August.

I suppose Bodega coffee is acceptable; that is, the 'you pay for what you get' kind of acceptable. If you want to try

before buying you should be able to find enough on the inside of an apparently clean cup.

In the end, we're all left drinking bad coffee on a daily basis. With no coffee bar in sight (we've begun a betting pool

for its arrival) and disgusting prices on campus, the answer may be to brew your own. Hey, we're already doing it with alcohol.

kvasse kniver

JONAS ØRNES ANDERSEN & LASSE KRISTIANSEN
j.oernes@online.no; lak073@student.uit.no

Matens identitet

De aller fleste av oss spiser fra tid til annen mat som vi strengt tatt ikke vet hva er. Kantinene på universitetsområdet serverer titt og ofte retter som har ingrediensen "fisk". Det er litt mer spesifikt enn "noe fra havet", men sannelig ikke så mye mer. Hvilken fisk da? Hvalhai? Kolmule? Stingsild? Dette er ikke unikt for kantinemat. Hvis man tar seg en runde i dagligvarehandelen og leser litt på ingrediensene på pakker med behandlet mat, så tror jeg mange kan få seg en overraskelse. Det kan være svært vanskelig for menigmann å tyde innholdet ut fra emballasjen.

14. februar er en merkedag for mange, og er også blant nordmenn blitt en dag hvor man feirer ens kjærlighet, nemlig Valentine's Day. Denne dagen har norsk

Få liker å tenke på oppavling av dyr, slakt og døde dyr, men de fleste får vann i munnen av å tenke på en saftig biff.

sjømatnæring gjort til sin egen, med den offisielle markeringen av skreisesongen. Skrei er betegnelsen på gyteklar torsk fra Barentshavet som vandrer sørover for å sikre fremtidens tilstedeværelse av Barentstorsken. Historien til skreien gjør at den blir omtalt som kjærlighetsfiske, og passer derfor ekstra godt til å servere på kjærlighetens store dag.

Selvfølgelig innser man at ikke alle historier om næringsmidler er like tiltalende som skreiens, men fortell i alle fall så mye som overhodet mulig om maten! Selger du poteter, så er det kjempeinteressant å vite hvor de har hatt sin oppvekst, hvem som satte dem, hvem som tok dem opp, og hvordan dette har vært gjort i tidligere år. La potetene være noe mer enn bare en potet, den kan jo tross alt brukes til alt. Maten vi konsumerer blir som regel sett på som et produkt av kultur, og ikke natur. Det

er transformert til noe spiselig og kan ofte miste deler av sin identitet. Få liker å tenke på oppavling av dyr, slakt og døde dyr, men de fleste får vann i munnen av å tenke på en saftig biff. Biff er noe annet enn en død okse. Er vi blitt fremmedgjort fra produktet vi spiser? Kanskje det er en idé å bli bedre kjent med produktets historie? Knytt et vennskapsbånd og ta del i matens historie. Kanskje det da smaker bedre?

Den gode stemningen i godt selskap er utvilsomt viktig for at et måltid skal bli vellykket, men historien til råvarene kan gi en ny dimensjon til et måltid. Gi oss en siste sjans til å ta del i livet som var. Hvis man tar valget om å ofre Dagros for å mette mennesker, så snakk om Dagros, og ikke 300 kg kjøtt.

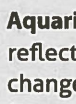
	7		5		1	
5		2			9	6
			9	8		
	4	8	5	3		
5					8	
	8	2	6	1		
		3	7			
2	7			5	3	
6			9		4	

FILL IT WITH YOUR DIGITS

UTROSCOPE

Capricorn. who will be your Valentine? Based on your astrological reading, it is someone older, wise and already close to you. In other words, your mum.

Aquarius. Sarah Palin is an Aquarius. This reflects badly on you. You have two options: change your birthday or murder Sarah Palin. (Murder Sarah Palin on your birthday for extra points).

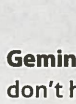
Pisces. If you're feeling lonely this Valentine's Day, try our Missed Connections. It may not have been you (OK, it probably wasn't you) but maybe he or she won't care. (Providing you wear a mask).

Aries. You are alone because you are fat.

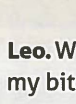
Taurus. You have been going through a lot of heartache recently Taurus. Unfortunately it's only going to get worse: acute myocardial infaction.

Gemini. What is love? Oh baby don't hurt me don't hurt me, no more.

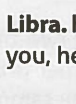
Cancer. Based on past Valentine's Days, it might be time to change your tactics. We recommend removing your hand from your pants, venturing outside, and talking to actual girls. Go on, give it a go.

Leo. Will you be my Valentine? No? How about my bitch?

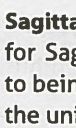
Virgo. Roses are red, violets are blue, Valentine's Day is nothing but a commercial enterprise, so haven't you got some ironing to do?

Libra. He loves you, he loves you not. He loves you, he loves you n- oh wait, he just died.

Scorpio. Love is risk. Love is not using condoms. Love is taking a risk. Love is sharing a disease.

Sagittarius. I forgot to write a horoscope for Sagittarius, but I suppose you're used to being treated this way. It's not your fault the universe hates you.

MISSED CONNECTIONS

To the beautiful blond bartender at VT. My heart skips a beat every time you pour me a beer. I wish I could tell you how I feel, but mine is a forbidden love. Sigur Ros makes me think of you. Be my Valentine.

To the guy who broke my heart last semester: I want to be over you but I can't. I think about you everyday and even though you don't see me, I will always be watching you.

To the person who left a Valentine's Card in my bag! I don't know who you are but your few words really moved me. I want to meet you, providing you are not: the same sex, fat, Muslim, allergic to peanut butter, opposed to polygamy, a supporter of the Arbeiderpartiet, Frithjof Eide Fjeldstad, or my mum.

I saw you in the mens' shower at the SATS downtown after the reindeer races. You have a gorgeous body and I saw you looking, but let's hang out in clothes some time over a coffee?

We fell in love on the 37 bus last Sunday when our hands bumped over the card reader. I knocked your card out of your hand and into the street, and you shouted, "FOR FAEN". I knew it was meant to be, even though you pointedly ignored me, your eyes said yes.

To the girl who got her period on my finger - I am still interested! I didn't wash my hand for a week. Please don't be embarrassed: I want you even more.

To my dealer: I'm really into you. I've been buying extra baggies just to spend some time with you... my nose can't take much more. Go out on a date with me and perhaps I'll lock you up in my bedroom afterward.

Do any of these ring a bell? See someone on the bus you should've talked to? Let us know! misconnections@utopia.no

Wish to meet an Egyptian man, for nude raving and rioting. Must be pro-democracy.

Looking for a Valentine. Anyone. Someone? Please?

Bubbly, festive older woman looking to meet a young, thin man to feed. I like film.

Foreign student looking to stay in Norway (legally) for a bit longer. Would like to meet a Norwegian man with blond hair and blue eyes. Must be reserved, shy and a good skier, good survivalist; I will need to hide from the police for a long time.

Older lesbian, enjoys poetry, walks on the beach and unicorns. WLTM a younger women, preferably blonde and with big tits. I can make you happy.

I like feet. Sometimes I steal shoes from SATS. It's not enough. Want to meet sweaty people from ages 25-35 with athletes' foot.

Would like to meet a vibrant and outgoing finnish girl. **Mulla on menkat!**

FORTNIGHTLY QUIZ

WHAT IS LOVE?

- 1 What present should traditionally be given at a 40th wedding anniversary?
- 2 Cupid is the Roman god of desire and erotic love. What was his Greek equivalent?
- 3 At a Jewish wedding, what should the groom shout when smashing the wine glass with his foot?
- 4 Romeo and Juliet: to which house does Juliet belong?
- 5 What is 'I love you' in Polish?

WHAT HAPPENS ON CAMPUS...

- 1 How many 'Teorifagsbygget' are there on campus?
- 2 What is the price of an espresso in the main canteen?
- 3 Where is the closest minibank/ATM to campus?
- 4 What colour are the compendiums for social anthropology courses?
- 5 What is the first bus route to arrive at university, and when does it do so?

TELEVISION RULES THE NATION

- 1 What was Sawyer's full name in the television hit *Lost*?
- 2 How many series of hospital drama *ER* were there in total?
- 3 Who was the only main character of *Friends* to not have lived in Monica's apartment during its ten season run?
- 4 Who was originally cast to play Roz Doyle in hit spin-off show *Frasier*, but dropped while filming the pilot episode?
- 5 What animal was Ren, from *The Ren and Stimpy Show*?

QUIZ ANSWERS
SECTION 1: VALENTINE'S DAY
1. Ruby.
2. Eros.
3. Mazel tov!
4. Capulet.
5. (Ja) Kocham cie.
SECTION 2: UNIVERSITY
1. 6.
2. Kr. 25 (embarassingly).
3. In the hospital, ground floor.
4. Blue.
5. Bus 20, at 06:34AM.

ANSVARLIG REDAKTØR

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

KULTURREDAKTØR

ANDREAS M. HELLENES

NYHETSREDAKTØR

KRISTINE THORSTENSEN
(VIKAR)

FOTOREDAKTØR

BJARTE AARMO LUND

GRAFISK UTFORMING

RYAN JOHNSON

IT

RYAN JOHNSON

DISTRIBUTØR

TOBIAS BROX WIIK

NYHETSJOURNALISTER

MARIE PERNILLE SIVERTSEN

MARTE JOHANNE LIE BJERKE

SAWERA MAHMOOD TARIQ

SOLGUNN THORSEN TVEIT

STEWART HÅSETH

TARJEI TVEDTEN

KULTURJOURNALISTER

ANNE NATVIG

BARBARA LESZ

ERLING MALM

JOHAN HARSTEIN

KJETIL ENGH AAS

STEWART HÅSETH

TOMEK MOSSAKOWSKI

SKRIBENTER

JONAS ØRNES ANDERSEN

LASSE KRISTIANSEN

ÅSNE Ø. HØGETVEIT

FOTOGRAFER

ASYA CHERNOVA

ESPEN A. SOLLI

KRISTINE GLIMSDAL

RUNA NOTØY

SVEIN RUNE DJUVE

TINA DERAKHSHAN

TRYM A. E. LINDELL

VEGAR HERSTRØM

ILLUSTRASJON

TRYM A. E. LINDELL

TEGNESERIER

ZOFIES VERDEN

Mens vi venter på Nord-Norgebanen...

FREDAG 18. FEBRUAR

Fredagsquiz

Fredagsquizen på Driv har vært en suksess i årevis. Her kan du måle krefter med byens kvasseste quizere.

Driv, 19:00

LØRDAG 19. FEBRUAR

Film og mat

Tromsø Filmklubb viser den fem timer lange kinesiske filmen Red Cliff. Det blir matpause med servering av kinamat til alle.

Verdensteatret, 15:00

Teater

Teater Aksen spiller Erik Smith-Meyers Død hund. Viser fram til 26. februar (spilles ikke på søndag).

Rådstua Teaterhus, 20:00.

SØNDAG 20. FEBRUAR

Gudfaren-maraton

Francis Ford Coppolas klassiker om den italiensk-amerikanske mafian vises i sin helhet (med korte pauser mellom hver av delene i trilogien) fra klokka 13.00 og fram til midnatt.

Verdensteatret, 13:00

FREDAG 25. FEBRUAR

Utstillingsåpning

Fotografene Bent Raanes Sørensen og Sarah Cameron Sørensens utstilling "Hovig i Nord" viser deres fortolkning av et utvalg av den modernistiske arkitekten Jan Inge Hovigs fellesskapsbygg i Nord-Norge. Utstillingen åpnes av Ingrid Espelid Hovig og Ulf Grønvold. Står fram til 23. april.

Tromsø Kunstforening, 20:00.

Utstillingsåpning

Linn Halvorsrød og Marthe Berger Walthinsen stiller ut. Fram til 5. mars.

Kurant.

FREDAG 25. FEBRUAR (FORTS)

Konsert

Mining in Yukon og Two-timing Willy vant begge nykommer-priser i året som gikk. Ikveld spiller de sammen.

Driv, 22:00.

ONSDAG 2. MARS

Silje Nergaard

Denne kvelden gjester jazzmusikeren Silje Nergaard studenthuset.

Driv, 19:00.

TORS DAG 3. MARS

Teater

Premiere på dramatiseringen av Ragnar Hovlands ungdomsroman Fredlaus. Spilles fram til 1. april.

Hålogaland Teater, 18:00.